

ECO-WERELD

Een economisch en politiek voorstel voor een gelijkwaardige en ecologische wereld

"Er is genoeg voor ieders behoefte en niet voor ieders hebzucht"

Mahatma Gandhi

Inhoud

-Dankzegging

-Inleiding

-Het systeem: Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd (IABW)

-Een nieuw politiek systeem: Stemmen naar Geluk en Ecologie

-Het systeem voor vermogen (Vermogens Afhankelijke Betaling Wereldwijd of VABW)

-Uitwerken van het systeem voor vermogen

-Vermogen en inkomen

-Het systeem en belastingen

-Het systeem en de beurs

-Het systeem en de banken

-Het systeem en kapitaal- of productiegoederen

-Invoering van het systeem: top-down of bottom-up

-Enkele voorbeelden van inkomensafhankelijke betalingen uit Nederland en andere Europese landen

- De micro-, meso- en macroniveaus van economie en inkomensafhankelijke betaling
- Het systeem in de private, publieke en collectieve sector
- Het systeem op verschillende niveaus
- Verschillende delen van de wereld en het systeem
- Voorbeelden van de algemene voordelen van het systeem
- Enkele opmerkingen (van algemene aard)
- Praktijkvoorbeelden dat IABW (Income Dependent Payment Worldwide) goed werkt en een betere wereld creëert
- Enkele voorbeelden uit landen van het Globale Zuiden
- Terug naar de bronnen: Smith, Marx, Keynes, Friedman en Tinbergen
- Adam Smit
- Karl Marx en inkomens- en vermogensafhankelijke betaling wereldwijd
- In aanvulling op Marx: een korte filosofie over waarde
- John Maynard Keynes
- Milton Friedman
- Jan Tinbergen
- Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het nieuwe systeem
- Een uitgewerkt voorbeeld: Colombia
- Renán Vega Cantor: Colombiaanse econoom, vertegenwoordiger van het Globale Zuiden en inkomensafhankelijke betalen in de wereld
- Epiloog

-Bijlage: enkele gegevens over de huidige situatie in de wereld

-Biografie

-Bibliografie

Dankzegging

Ik dank mijn partner, Stella Pardo Sáenz, voor haar hulp, zowel persoonlijk als voor dit boek.

En mijn vriend Arjen Mokaddem voor zijn voortdurende steun en de correctie van de tekst.

Zo ook Jan Juffermans, voor zijn voortdurende ondersteuning en advies.

En Lou Keune, voor zijn steun en adviezen.

En ook Carlos Prado, die me altijd heeft gesteund.

En tot slot Claudia Kerssies, voor haar persoonlijke steun.

Inleiding

Ik zit op mijn bank in de woonkamer en kijk door het raam: ik zie het onbewerkte hout en de oranjekleurige dakpannen van de huizen en het mooie landschap van buurland Duitsland. Ik woon in een ecodorp. Een natuurlijke sfeer en veel groen zijn hier het comfort. Stilte overheerst en het leven is vredig.

Ik zet de tv aan. Beelden van oorlog en gevechten vullen de ruimte. Mijn hart begint sneller te kloppen. Ik verander van kanaal: een programma over klimaatrampen...

Ik ben Hans van de Sande, Nederlander van nationaliteit en geboren in Tanzania. De ellende van de wereld heeft me altijd diep geschokt. Hoe kunnen we een betere wereld creëren, is dan ook de centrale vraag van mijn leven.

15 jaar geleden kwam er een eenvoudig, maar doeltreffend idee bij me op. Ik werkte het uit en praatte met veel mensen, las en reisde. Het resultaat is dit boek met een voorstel voor een meer gelijke en ecologische wereld.

In het eerste hoofdstuk leg ik het economische idee uit. Het tweede hoofdstuk gaat over het politiek voorstel en de ecologie. Voor de verdere hoofdstukken, zie de inhoud, het spreekt voor zich en behoeft als zodanig geen verdere toelichting.

Verder is het wel belangrijk te vermelden dat de ideeën lijken op een moderne vorm van ruilhandel. Het geeft ten minste een soortgelijk effect van evenwicht, maar dan in het groot.

Maar nog één opmerking: het is geen gemakkelijk boek, het gaat over een nieuwe manier van kijken naar de wereld, naar mensen en de manier waarop we nu leven. Met enige moeite is het echter zeer leesbaar. Het beste is om het hele boek te lezen: de boodschap zal duidelijk zijn!

Het systeem: Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd (IABW)

Reizen naar andere delen van de wereld is fantastisch. Je leert andere gewoontes kennen, andere culturen. Dit is verrijkend als culturen in harmonie met elkaar zijn. Maar als ze dat niet zijn, is het problematisch. De economische factor is daarbij belangrijk.

Er zijn (waren) veel culturen waar geen geld was, geen echt bezit, dus geen dieven en geen gevangenschappen. Het is een luxe waar we van kunnen dromen. Een op geld gerichte mentaliteit is echter over de hele wereld gebracht en wij zijn er zelf het slachtoffer van. Een kleine groep mensen heeft er baat bij en denkt gelukkig te zijn. Ze zijn zelf ook slachtoffer, al zien ze het niet.

Hoe kunnen we ook hier een situatie van deze afgelegen landen krijgen, is de vraag waarop dit boek een antwoord probeert te geven. En dan allemaal in gelijke mate kunnen reizen, als we dat nog steeds zouden willen, want we zouden veel gelukkiger zouden zijn op onze eigen plek: we zoeken elders naar iets dat we kunnen creëren in onze eigen steden en dorpen.

Het mag duidelijk zijn: ik zie in het kapitalisme, in de begeerte naar geld, de grote vijand van het echte geluk. Ik stel in dit boek een systeem voor dat evenwicht creëert. Evenwicht tussen kapitalisme en socialisme, Oost en West, Noord en Zuid. Evenwicht, als voorwaarde voor vrede.

Het idee:

Voor een economisch systeem van gelijkheid en een 'economie van voldoende middelen' moet iedereen betalen naar wat hij kan. Het idee is dat de rijken meer betalen dan de armen. Het gaat dus om het instellen van een inkomensafhankelijke prijs. Bij elke willekeurige transactie moet de koper zijn/haar saldo (het bedrag dat men op een zichtrekening heeft staan) aanleveren. Uitgaande van het saldo wordt de prijs bepaald. Met de huidige elektronische mogelijkheden zou dit mogelijk moeten zijn (zonder dat iemand anders je saldo kent).

Voor het ene inkomen is de prijs dan zus, en voor het andere inkomen zo.

De prijs varieert dus per inkomen en dus betaalt iedereen op deze manier een inkomensafhankelijke prijs. Er zal echter altijd een verschil zijn in koopkracht, als een stimulans. Maar met dezelfde inkomensrealiteit koopt iedereen nu min of meer hetzelfde. Het gaat er dus om het juiste evenwicht te vinden tussen gelijkheid en aansporing tot actie, waarbij de ene een maatregel is die zijn oorsprong vindt in het socialisme, de andere in het kapitalisme. Luxegoederen zijn beperkt. Ook worden belastingen betaald naar inkomen. Maar, zoals gezegd, over het algemeen zal er enig verschil zijn: iemand met een hoger inkomen zal relatief minder betalen, zodat hij/zij een voordeel heeft dat hij/zij verdient vanwege zwaarder, verantwoordelijker of gevaarlijker werk. Van het bedrag dat mensen met een hoog inkomen betalen (dus de prijs van een product) wordt relatief meer belasting betaald (van de relatief hogere prijs). Winkels (en dus sommige particulieren) ontvangen soms hoge bedragen van rijke klanten. Een deel hiervan zullen ze moeten afdragen aan de overheid, om te voorzien in de uitgaven voor een sociaal systeem en andere voorzieningen, maar op een manier dat ze nog steeds een voordeel hebben, dit is meer koopkracht dan iemand met een lager inkomen.

Hetzelfde geldt in een internationale context. Arme landen betalen relatief minder dan rijke landen: dit zal in een internationale context een sterke nivellerende kracht hebben. Het hele verhaal is van toepassing op de hele wereld.

Een meer 'ontspannen' economie geeft sociale en psychologische voordelen van een minder stressvolle wereld. Minder druk, minder stress, minder psychische problemen in een samenleving die meer gericht is op spirituele waarden. Dit zou een groot voordeel betekenen voor het Westen.

Grote bedrijven met enorme winsten betalen ook meer wanneer ze producten (grondstoffen) kopen die nodig zijn voor de eindproducten. Hoeveel inkomsten ze krijgen, hangt af van hoeveel vermogende klanten hun producten kopen, dan betalen deze relatief veel. Is dat niet zo, dan worden ze armer, maar dan betalen ze weer relatief minder voor hun grondstoffen etc. Dit zal ze inventief maken, omdat ze moeten zien om een hoog inkomen te krijgen voor (zelfs in dit systeem) een voordeel in geld en dus meer koopkracht. Landen in het Zuiden zullen meer kansen hebben dan nu, omdat ze in dit systeem minder betalen.

Men betaalt in relatie tot het inkomen, er wordt geen aandacht besteed aan de prijssamenstelling (groothandelwinsten, invoerheffingen etc. die de prijs samenstellen). Dit om de gelijkheid te vergroten. Als basis kunnen we een gemiddelde prijs in de wereld nemen. Voor elk product moet er een basisprijs worden berekend. Uitgaande van deze basisprijs wordt afhankelijk van het salaris een prijs berekend die betaald moet worden. Eerst moet alles binnen een land gebeuren, en daarna van land tot land. Overall waar men heen gaat, zal de prijs voor een bepaalde persoon hetzelfde zijn, omdat deze wordt berekend op grond van een basisprijs.

Er moet een moment in de tijd worden genomen en de hoeveelheid geld van dat moment wordt gebruikt en moet hetzelfde blijven.

Hoe worden hoge inkomens in stand gehouden? Elke keer dat een persoon iets ontvangt van een vermogend persoon, heeft hij/zij geld te besteden: de inkomensverdeling blijft, maar het zal fluctueren, 'golven' door de samenleving.

Door voortdurend initiatief zal er werkgelegenheid zijn. Er is veel dynamiek. Mensen die niet kunnen werken, krijgen een inkomen uit een sociaal systeem, maar werkloos zijn is vrijwel onmogelijk. Iedereen doet altijd wel iets. Vrijwilligerswerk is eigenlijk een baan (met de sociale zekerheid kun je bijna evenveel kopen als met een inkomen, dus je moet er iets voor terugdoen). Van iemand mag worden verwacht dat hij of zij het werk doet dat hij of zij leuk vindt en dat voor hem of haar adequaat is. Men zal zijn opleiding in deze richting kiezen. Niet in staat zijn om te werken zal zeldzaam zijn, omdat er minder stress zal zijn. Minder werk en minder materie (en dus minder vervuiling). Maar er moet ruimte zijn voor uitzonderingen, zoals bijvoorbeeld voor mensen met een handicap.

Alle producten hebben ongeveer dezelfde concurrentiekracht. Biologische producten zijn bijvoorbeeld bijna net zo duur als niet-biologische producten. Er

kan een verschuiving plaatsvinden naar biologische landbouw, naar meer natuurvriendelijke producten in het algemeen.

Er moet echter genoeg zijn. Is er in de hele wereld voldoende landbouwruimte en arbeidskrachten voor extensieve landbouw? (Waarschijnlijk wel, als er niet zoveel ruimte nodig is voor vee, als mensen vegetariër worden of op zijn minst 'flexitariër' en als de wereldbevolking afneemt). Vervoer is een probleem. Iedereen betaalt naar inkomen voor transport. Hierop wil ik zeggen dat lokale productie beter is: het vervoer kan in dat geval beperkt worden. Energie is een ander probleem. Iedereen betaalt voor energie naar inkomen (zonne-energie is 'gratis'). In het hele systeem zijn er geen extreem rijke mensen meer.

Het beursstelsel is niet meer nodig en dat is goed, want het is een instrument van hebzucht. Maar banken kunnen blijven om onder meer investeringen te financieren, maar er zal geen rente zijn. Ik zou willen voorstellen om een staatsbank op te richten waar mensen en bedrijven geld kunnen lenen. Er is op het moment van overgang naar het nieuwe systeem een bepaalde hoeveelheid geld en dat bedrag blijft hetzelfde, alleen zal de verdeling anders zijn dan nu (aangezien de rijken meer betalen, gaat het geld automatisch naar de armen).

Er zal slechts één munteenheid zijn. Er ontstaat één grote, verenigde wereldeconomie.

De continue conjunctuur-schommeling in de economie, van groei, van een lage economie (crisis) naar een hoge economie en vice versa, zal verdwijnen, wat meer evenwicht en rust zal geven.

Eerder suggereerde Piketty een hoge belasting op vermogen. Als zodanig is het een goed idee, maar of het zal werken, is de vraag. Landen verlagen hun belastingen om ervoor te zorgen dat grote bedrijven zich in hun land vestigen. Op die manier hebben de multinationals de macht. We hebben dus een systeem nodig waarin zo'n probleem niet bestaat. Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd is zo'n systeem. Verder denkt Piketty niet holistisch. Hij concentreert zich op het economische aspect. Alles is echter gerelateerd: economie heeft te maken met ecologie, ecologie met politiek etc. Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd is holistisch: het heeft veel positieve effecten op veel gebieden van het leven. In het Noorden hebben we de neiging om de nadruk te leggen op het materiële aspect van het leven. In het Zuiden is het spirituele aspect meer ontwikkeld. We hebben beide nodig. Inkomensafhankelijke Betaling brengt hierin evenwicht: iets meer van het materiële in het Zuiden en iets meer van het spirituele in het Noorden. Dat is de

'rijkdom van de armoede': als je meer betaalt voor een product, ga je het meer waarderen. Tegelijkertijd wordt de oorzaak van conflicten weggenomen. Piketty realiseerde in samenwerking met vele anderen ook een onderzoek naar ongelijkheid wereldwijd. Het blijkt dat de ongelijkheid in de VS veel groter is dan in Europa. In China neemt de ongelijkheid toe en in het Midden-Oosten is de ongelijkheid het grootst. Maar hoe ongelijkheid in de wereld is, is niet zo interessant. Wat belangrijk is, is dat er een enorme ongelijkheid is en dus moeten we die aanpakken: het gaat om de manier waarop we dat doen. Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd is een goede manier.

Een nieuw politiek systeem: Stemmen naar Geluk en Ecologie

Ik stel ook een verandering van het politieke systeem voor. Ik noem het nieuwe systeem: 'Stemmen naar Geluk(sgevoel)'. Dit alleen in combinatie met Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd. Dat is dus een absolute voorwaarde.

Stemmen naar Geluk werkt op de volgende manier: een persoon die gelukkiger is, krijgt meer stemmen toegeschreven, tot bijvoorbeeld 3. Geluk kan worden gemeten door vragen te stellen en het land Bhutan heeft een Ministerie van Geluk. De Zuid-Amerikaanse landen Bolivia en Ecuador hebben de Rechten van Moeder Aarde vastgelegd in de grondwet.

Gelukkige mensen zullen een beleid bevorderen dat meer geluk teweegbrengt. Wat is geluk? Een goed, licht persoonlijk gevoel, uiteindelijk van gelukzaligheid. Het kan van binnenuit komen en men zou het naar zijn/haar omringende wereld kunnen brengen. Het kan ook van buitenaf komen en een goed innerlijk gevoel teweegbrengen. Deze buitenkant is dan bijvoorbeeld een schone omgeving, andere blije mensen en dieren en planten die goed gedijen... Een schone omgeving geeft goede, gezonde voeding en in het algemeen producten van hoge kwaliteit die lang meegaan. Samenwerken met de intelligentie van de natuur en zo in harmonie zijn, is positief.

Stemmen voor een Gelukkig Leven zet zich dus in voor een goede, mooie en ecologisch evenwichtige wereld.

Ik voeg hier een sectie toe over hoe Inkomens Afhankelijk Betalen Wereldwijd (IABW) en Vermogens Afhankelijk Betalen Wereldwijd (VABW), de ecologie bevorderen.

In de eerste plaats zijn door deze twee systemen, ecologische producten binnen het

bereik van iedereen. Ecologische productie zal dus worden bevorderd. Ten tweede: de intrinsieke waarde van een goed, product of grondstof komt tot stand. Omdat het in het systeem niet meer zozeer om geld gaat, wordt kwaliteit belangrijker. De waarde van een object zal weer op zichzelf staan: één brood is genoeg, tien broden is overdreven. We gaan terug naar de basis en zullen op een normale manier in contact staan met de dingen. Vervreemding zal verdwijnen (lees meer hierover in het hoofdstuk over Karl Marx). Door dat feit zal de ecologische productie, die meer in contact staat met de natuur, dus de basis, worden bevorderd. Ten derde: omdat het systeem de productie van goederen van hoge kwaliteit bevordert, wordt er niet zozeer afval veroorzaakt, omdat deze producten langer meegaan, wat vervuiling tegengaat en dus goed is voor het milieu. Onder andere de cradle to cradle productie, zoals het concept van Braungart en Mc Donough, zal worden gepromoot. En omdat de productie niet zozeer voor winst plaatsvindt, zal de productie van kwaliteitsgoederen worden bevorderd, en zullen goederen die niet echt nodig zijn, niet worden geproduceerd, en dat voorkómt veel vervuiling. Niet produceren voor winst, geeft een andere mentaliteit, een andere aanpak. Andere waarden, dan alleen geld, zullen worden benadrukt. Dit kunnen zijn: leven in harmonie met elkaar, met de natuur, integriteit, eerlijkheid en ga zo maar door. In het algemeen: gun de ander een deel van deze prachtige aarde!

Hierbij geef ik van hoe IABW en VABW goed werken voor de natuur, als voorbeelden: de exploitatie van tropisch bos en stroperij. Beide activiteiten worden gedaan voor financieel gewin. Als financiële winst niet meer het doel is, zullen mensen stoppen met deze activiteiten en zal een meer natuurlijke aanpak het geval zijn. De praktijk zou veel meer het samenwerken met de bossen en de dieren zijn en zo kan de biodiversiteit behouden en versterkt worden. Wanneer men in harmonie met de natuur leeft, kan dit gunstig zijn voor beiden: zowel voor de mens als voor het bos en de dieren. Natuurbehoud, en dit in het algemeen, zal dus het geval zijn met IABW en VABW.

Omdat de feitelijke verschillen tussen links en rechts relatief zijn (in ieder geval in Nederland), is het beter om te spreken van 'levensstijlen' in plaats van 'partijen'. Een goede levensstijl is de ecologische, de 'groene'. Het doel is om weer in harmonie te komen met de natuur en de aarde. Binnen elke levensstijl zou er veel leven zijn: allerlei concepten en ideeën. Er zouden alleen groene levensstijlen moeten zijn.

De overheid houdt zich aan dezelfde taken. Maar er moet een grondwetswijziging plaatsvinden vanwege een ander economisch en politiek systeem.

Niet alleen rijkdom is van belang, zelfverwerkelijking is belangrijker, in de zin van iets neerzetten en (positieve) invloed uitoefenen op de samenleving.

In een eerste fase worden groene initiatieven gepromoot door ze voorrang te geven. Op deze manier wordt de wereld sneller 'groen'. Alles is dus gericht op een groene wereld, het in balans brengen van de wereld, met de natuur en de aarde. Daarvoor is een bepaald bewustzijn nodig, dat nu naar boven komt. Deze economische en politieke systemen, die hier worden uitgelegd, bevorderen een voortdurend proces van groei in bewustzijn.

Het moet ook langzaam gaan want er moet een overgang plaatsvinden van 'productie voor groei' naar een 'productie van kwaliteit', dit is een productie in samenwerking en in balans met de natuur en de aarde.

Wanneer dit gebeurt, kunnen de grenzen van de wereld worden geopend omdat overal de ontwikkelingen op een verantwoorde manier plaatsvinden en de negatieve effecten van een economie die (te) veel gericht is op de materie, verdwijnen.

Technologische kennis en wetenschap moeten worden ingezet om het evenwicht in de wereld te herstellen. Spiritualiteit is in verband hiermee erg belangrijk. Ik schrijf hier meer over in mijn boek 'Een wereld in evenwicht'.

Er zal echter altijd een verschil in rijkdom bestaan. Het maakt deel uit van de dynamiek van het leven (yin en yang). Iedereen moet echter in staat zijn om in zijn/haar basisbehoeften te voorzien.

Belangrijk is dat inkomens boven gemiddeld hoge inkomens veel meer zouden betalen. Dit om alle criminele activiteiten die plaatsvinden voor geld, te beëindigen.

Een goede laatste vraag is de volgende: Is Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd een goede manier om een wereld te vestigen die meer in overeenstemming is met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens? Hoewel er veel goeds is, is de feitelijke praktijk in de wereld niet zozeer in overeenstemming met dit. We zien dat mensen, overheden en bedrijven deze rechten niet respecteren. Ongelijkheid, oorlog, slechte huisvesting, slecht onderwijs, slechte gezondheidszorg en ga zo maar door, het is er allemaal. Hierbij is 'ongelijkheid' het sleutelwoord dat effectief kan worden aangepakt door

Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd (zie meer hierover in het hoofdstuk 'Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het nieuwe systeem').

Het systeem voor vermogen (Vermogens Afhankelijke Betaling Wereldwijd of VABW)

Voor vermogen gebeurt min of meer hetzelfde als voor inkomen. Naar de huidige prijs van een product of grondstof, betaalt men dan naar vermogen. Laten we een huis als voorbeeld nemen. Als de huidige prijs 500.000 euro is en men bezit er slechts 250.000, dan betaalt men 250.000. Als men 2.000.000 bezit, betaalt men 750.000 enz. Niet alles zal echter voor iedereen toegankelijk zijn. Men moet zien om kapitaal te vergaren. Dit ook als stimulans. Een huis van 200.000 zal toegankelijk zijn voor iemand die er slechts 100.000 bezit. Mensen met veel geld, hebben nog steeds meer kansen, vergeleken met degenen die minder hebben. Mensen zonder kapitaal moeten huren en dan betalen op basis van hun inkomen.

Een methode zou ook kunnen zijn om de bezittingen van de één te vergelijken met die van de ander door deze in geld uit te drukken. De prijs van een waar (bijvoorbeeld een stuk grond) wordt dan bepaald afhankelijk van de verhouding tussen de twee vermogens. (De één heeft zoveel vermogen, de ander, zoveel en afhankelijk van de grootte van het verschil, betaalt men.) Op deze manier wordt alles gedeeld.

Wat ook mogelijk is met betrekking tot 'vermogen' is wat de Franse econoom Piketty voorstelt: een veel hogere belasting op vermogen. Hierboven schreef ik daar al over en wees ik op de moeilijkheden die er zijn bij dergelijke maatregelen (zie het hoofdstuk 'Het systeem: Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd').

Uitwerking van het systeem voor vermogen

Hoe werkt het systeem voor vermogen? Met vermogen kopen we over het algemeen luxegoederen, zoals een boot, een touringcar of een caravan. Daarnaast natuurlijk huizen en grond. In het nieuwe systeem geldt: wie het eerst komt, koopt.

En dus moet men verkopen, ook wanneer degene die wil kopen minder vermogen heeft dan de oorspronkelijke prijs. Voorwaarde is wel dat men bijvoorbeeld minimaal 50.000 euro heeft. Als men dat niet heeft, moet men huren (in het geval van huizen). Door initiatief te nemen en bijvoorbeeld een bedrijf te starten of door een goede opleiding te doen om een goede baan te vinden, kan men goed verdienen en dan sparen en zo vermogen opbouwen. Ook door erfenissen kan men vermogen verkrijgen. Als een huis 200.000 kost, moet de verkoper tevreden zijn met 50.000. Dit is niet zo erg, want het is weer 'wie het eerst komt, koopt': men is verplicht te verkopen (en, het verschil mag niet te groot zijn). Je zou kunnen stellen dat dit waardevermindering met zich meebrengt. Een koper kan echter een zeer rijk persoon zijn en hij betaalt veel meer ..., bijvoorbeeld 500.000. De verkoper heeft dan meer geld, maar betaalt meer als hij op zijn beurt iets koopt. Het is dus relatief.

Steden zijn in deze, in ieder geval in de rijke landen, de uitdrukking van een systeem. Laten we de hotels nemen. In Amsterdam is er Krasnapolsky, één van de duurste hotels van Nederland, maar er zijn ook jeugdherbergen. Het verschil in prijs is enorm. In een nieuw systeem zal een hotel als Krasnapolsky ook minder welvarende mensen moeten ontvangen. Hun inkomsten zullen daardoor dalen, maar tegelijkertijd zullen zij minder betalen voor wat zij nodig hebben voor hun klanten. Het is dus relatief. Een jeugdherberg (die alleen vol zit wanneer hotels als Krasnapolsky vol zitten) kan meer geld krijgen. Ze worden rijker, maar betalen meer voor hun uitgaven... enz. Inkomen en vermogen worden relatief en dat is precies wat we willen. Pickety stelt dat een duurzame samenleving niet zal bestaan zonder meer gelijkheid. En hij stelt ook dat we op een andere manier naar bezit en eigendom moeten kijken. Beide zijn kwesties waarin IABW en VABW voorzien.

Zo zien we een beweging 'naar het midden': heel luxe en duur zal verdwijnen, heel simpel en goedkoop ook. De gebouwen zullen anders zijn: eenvoudig maar goed, met een 'groen aspect' (de toepassing van groene en natuurvriendelijke oplossingen en materialen) dat een 'extra' is; Aangenaam, dat wat kwaliteit geeft en zorgt voor een goed gevoel (een soort 'rijkdom' voor allen!). Steden zullen, en dit wereldwijd, een heel andere 'outlook' hebben!

Vermogen en inkomen

Hoe verhouden vermogen en inkomen zich tot elkaar? Het zijn twee verschillende werkelijkheden, maar de ene kan in de andere overgaan. Door te sparen en erfenissen kan vermogen worden opgebouwd en door geld over te maken van de spaarrekening naar de lopende rekening, kan men het inkomen (saldo) verhogen.

Van hoe vermogen en inkomen zich tot elkaar verhouden, geef ik een voorbeeld: de woningmarkt. Huizen zouden minder kosten voor mensen met minder vermogen dan voor mensen met meer vermogen. De vermogens worden op deze manier gedeeld. Men kan hierbij opmerken dat een aannemer minder geld kan hebben om zijn arbeiders te betalen, maar deze arbeiders betalen dan ook minder in een winkel voor hun aankopen. Het is dus met elkaar verbonden. Als een werknemer een job krijgt die beter betaald wordt, dan heeft hij een koopkrachtvoordeel (en kan hij sparen). Een werknemer heeft de ene keer een goedbetaalde job en de andere keer een minder betaalde job. Dit is relatief, zodat men altijd kan voorzien in zijn levensonderhoud. Zo zien we dat (het hebben van) geld relatief wordt.

Het systeem en belastingen

Belastingen zullen geleidelijk worden toegepast en aangezien er een dynamiek van activiteit is, zullen de inkomens variëren, dus het bedrag van de ontvangen belastingen zal ook variëren. Het vermogen van de overheid zal van moment tot moment anders zijn en dus zouden ze op verschillende momenten anders betalen voor bijvoorbeeld openbare werken. Het inkomen voor bijvoorbeeld een wegenbouwbedrijf zal dan ook variëren, maar dit is relatief, aangezien ze minder/meer zouden betalen voor de materialen die ze nodig hebben om een weg aan te leggen, enz.

Het systeem en de beurs

Het beurssysteem is een systeem van kapitaalaccumulatie en als zodanig een bron van ongelijkheid. Om ongelijkheid effectief te bestrijden, moet het kapitalistische systeem worden veranderd. Een goede correctie is de implementatie van Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd. In dit systeem is een effectenbeurs

niet meer nodig. Het kan als zodanig worden afgeschaft.

Kapitalisme en ecologie gaan niet samen. Om een ecologische wereld te verkrijgen en verdere vervuiling te voorkomen, hebben we een ander systeem nodig waarin we werken in overeenstemming met de natuur en het milieu. Een systeem dat milieuvriendelijk gedrag bevordert. **Inkomen en Vermogens Afhankelijke Betaling Wereldwijd** is zo'n systeem.

Het systeem en de banken

Als kapitaalverschaffende instituten stel ik voor om ook banken af te schaffen. Men hoeft niet te sparen en kapitaalverschaffing kan door de staat worden gedaan. De staat zal dan als zodanig functioneren als een bank.

Deze maatregelen zijn groot, maar om een betere wereld te krijgen zijn ze nodig omdat we moeten groeien van een op geld gerichte mentaliteit naar een evenwichtige, natuurvriendelijke mentaliteit.

De bankdiensten worden dus overgenomen door de overheden. Maar de banken hoeven niet helemaal te verdwijnen, ze kunnen samenwerken met de staatsdiensten. Hoe dit precies moet gebeuren, moet worden bestudeerd door mensen uit deze sectoren.

Het systeem en kapitaal- of productiegoederen

Een bedrijf betaalt zijn kapitaalgoederen naar haar vermogen. Zal het veel kapitaal hebben, dan zal het relatief meer betalen, zal het weinig kapitaal hebben, dan zal het minder betalen. Dit werkt door op verschillende niveaus van de onderneming: werknemers zullen meer of minder betaald krijgen en zullen dienovereenkomstig meer of minder betalen in een winkel voor hun dagelijkse behoeften. We zien, dat het voor de grote schaal hetzelfde is als voor de kleine schaal.

Introductieplan van het systeem: top-down en/of bottom-up

Het doel is om tot een situatie te komen waarin alle mensen voldoende middelen hebben, maar waar er ook enig verschil is als stimulans. Ik stel voor om de ongelijkheid met 50 procent te verminderen, te beginnen misschien met slechts 5 procent.

Van boven naar beneden

Een mogelijkheid tot introductie is top-down, wereldwijd.

De Verenigde Naties, als wereldregering, zouden het systeem kunnen invoeren. Dit bijvoorbeeld gedurende een periode van vijf jaar waarin de armen langzaam minder gaan betalen en de rijken meer. Elk jaar 20%, wat vijf jaar betekent (of 10%, of 2%, wat tien jaar of vijftig jaar betekent?). Totdat een niveau dat iedereen tevreden zou stellen, een niveau dat 'werkt', dit is, onder andere, vrede zou brengen (zie hierboven).

Van onder naar boven

1) Er zijn al veel groene, biologische initiatieven in de vorm van boerderijen, winkels etc. Deze kunnen worden aangesloten in IABW en VABW. Dus, onder elkaar, zouden deze het systeem kunnen gebruiken, naar de buitenwereld, zouden ze handelen zoals ze dat in de huidige tijd doen. Steeds meer bedrijven zouden kunnen worden uitgenodigd om zich aan te sluiten.

Winkels in de buurt van alle drie de klassen, (de lagere, midden- en hogere klassen), kunnen goede uitgangspunten zijn om naar inkomen te gaan betalen.

In Noord-Argentinië experimenteerden verschillende groepen met het systeem en in één groep was het succesvol. In Latijns-Amerikaanse landen zijn deze experimenten gemakkelijker omdat de indiaanse economische praktijk dicht bij IABW ligt en het groepsleven daar gebruikelijk is.

Een mogelijkheid is ook dat één land begint, maar dit heel voorzichtig, om aan te kunnen sluiten bij het kapitalistische systeem aan zijn grezen. Het beste is dan natuurlijk een wat rijker land met genoeg idealisme. Ik dacht aan Colombia, want er is nu een proces van vrede en een proces van groei in ecologisch bewustzijn aan de gang. Het is ook rijk aan grondstoffen en zou gemakkelijk kunnen floreren binnen een beter systeem en zo andere landen kunnen inspireren.

Zoals wordt uiteengezet in het hoofdstuk hieronder over het micro-, meso- en macroniveau van de economie, kan ook introductie worden overwogen voor elk afzonderlijk product: voor sommige producten lijkt het geschikter dan voor andere.

Hier, beneden, worden enkele voorbeelden gegeven van IABW die al zijn geïntroduceerd.

Enkele voorbeelden van inkomensafhankelijke betalingen uit Nederland en andere Europese landen

1) In Nederland werd door de centrumlinkse partij PvdA een inkomensafhankelijke betaling voor verzekeringspremies voorgesteld. De rechtse partij PVV hield dit echter tegen.

2) Studieschulden kunnen in Nederland naar inkomen worden betaald.

3) In Finland en Zwitserland bestaan inkomensafhankelijke boetes.

4) De burgemeester van Grenoble, Frankrijk, heeft een systeem in de praktijk gebracht van inkomensafhankelijke betaling voor elektriciteit.

En er is daar een supermarkt waar er drie prijzen worden gehanteerd: één voor lage lonen, één voor middelhoge lonen en één voor hoge lonen. Zij verdienen bij de hoge en middelhoge bijdragen en hebben geen verdiensten van de lage bijdragen.

De micro-, meso- en macroniveaus van de economie en inkomensafhankelijke betaling

Eerst beschrijven we de feitelijke situatie van een bepaald product. Daarna zullen we analyseren hoe de zaken zouden veranderen door de invoering van Inkomens- en Vermogensafhankelijke Betaling. Dit voor het micro-, meso- en macroniveau van de economie.

Misschien moeten we, om te zien of Inkomensafhankelijke Betaling kan worden ingevoerd, specifiek naar elk specifiek product kijken. Voor sommige producten is het gemakkelijk en goed, voor andere misschien niet of nog niet. Ik denk dat het over het algemeen goed zal zijn voor goederen van levensonderhoud.

Laten we de voorbeelden nemen van koffie, melk en suiker. En een krant.

Het microniveau is de economie van één specifiek bedrijf, dus in ons voorbeeld één koffiebedrijf: Hoe is de prijs van een pakje koffie samengesteld? Productie: kapitaalgoederen, arbeidsuitgaven. Vervoer. Heffingen bij invoer. Bereiding. Verpakking. Vervoer naar winkels en supermarkten. Op al deze niveaus wordt Inkomens en Vermogensafhankelijke Betaling Wereldwijd geïntroduceerd. Het nieuwe systeem werkt dus door op al deze niveaus en wordt als zodanig consequent geïntroduceerd, waardoor een meer gelijke en natuurvriendelijke realiteit tot stand komt.

Voor bijvoorbeeld melk en suiker komt het op hetzelfde neer. En voor een krant is het ook hetzelfde.

Reguliere markt en eerlijke handel: alle handel zou eerlijk zijn, dus het concept van eerlijke handel zou worden uitgebreid tot alle producten en alle activiteiten wereldwijd.

Het mesoniveau bestaat uit alle bedrijven van één product, in ons voorbeeld alle koffiebedrijven. De prijzen zijn verschillend voor gewone koffie en Fair Trade koffie. En ook bij de gewone koffie zullen de prijzen variëren, omdat er concurrentie is.

De verschillende koffiebedrijven (de reguliere en de fairtradebedrijven) zouden kunnen gaan samenwerken in plaats van concurreren. Zo'n houding is veel beter, omdat het vrede schept. Kunnen we als mensheid meer gaan samenwerken?

Het macroniveau bestaat uit alle bedrijven (dus ook die van melk, suiker, een krant etc.). Bedrijven die onderdelen voor hun eindproducten uit andere industrieën nodig hebben, kunnen deze betalen op basis van hun inkomen en/of vermogen.

Dat betekent ook een houding van vrede en samenwerking in plaats van concurrentie, hoewel die er wel enigszins zal zijn en dat is goed, want op die manier is de kwaliteit meer gegarandeerd.

Het systeem in de private, publieke en collectieve sector

Wat zijn deze sectoren en hoe zouden IABW en VABW in elk van hen werken?

De private sector is de ondernemende sector, dus de sector die niet door de overheid wordt geïnduceerd.

De publieke sector is dat deel van de economie dat bestaat uit alle niveaus van de overheid en door de overheid gecontroleerde bedrijven. Particuliere bedrijven, vrijwilligersorganisaties en huishoudens vallen hier niet onder.

De collectieve sector is dezelfde als de publieke sector.

Voor bedrijven, dus de private sector, zijn de effecten van het nieuwe model duidelijk: meer samenwerking, maar genoeg verschil in inkomen en vermogen als prikkel om initiatief te nemen.

Voor de overheid, voor belastingen, is het hierboven uitgelegd. De overheidsuitgaven zijn verschillend, maar dat doet er niet zoveel toe omdat het systeem consequent wordt doorgevoerd: bij meer inkomsten, betaalt men meer, bij minder inkomsten, minder (in dit geval, de overheid).

Het systeem op verschillende niveaus

In dit hoofdstuk bestuderen we het systeem op zijn verschillende niveaus: voor een wijk, voor een stad, voor een provincie (staat of departement), voor een land, voor een continent en voor de wereld als geheel.

Buurt

De gunstige effecten op wijkschaal zijn evident: het bezoeken van een buurtcentrum is gemakkelijker omdat bijvoorbeeld drankjes betaalbaar zijn. Andere sociale activiteiten, zoals sporten, zijn ook betaalbaarder. Sociale bewegingen zouden er ook van profiteren, want voor alles wat ze nodig hebben, zouden ze minder betalen (of meer, als ze meer hebben). De dokter zou kunnen worden betaald, evenals onderwijs. In voedsel en andere basisbehoeften zou voorzien worden.

Stad

Op stadsschaal zou het aanleggen van wegen gemakkelijker zijn en op een ecologische manier kunnen worden gedaan. Andere vormen van vervoer zouden ook gemakkelijker mogelijk zijn. Er zou meer variatie kunnen zijn binnen de verschillende delen van de steden, omdat er niet zoveel scheiding zou zijn tussen 'arme delen' en 'rijke delen' van een stad.

Provincie (staat of departement)

Binnen een provincie zouden wegen ook gemakkelijk kunnen worden aangelegd en zou er niet zozeer concurrentie zijn bij het verkrijgen van een opdracht, maar

eerder samenwerking, omdat niet zozeer winst een doel is, maar de aanleg van een goede (ecologische) infrastructuur.

Zakendoen tussen steden binnen een provincie en tussen het platteland en de steden zou gemakkelijker zijn, omdat de relatie in zaken meer die van vertrouwen zou zijn. Landbouwproducten zouden dus naar de steden kunnen worden gebracht om de stedelingen te voorzien en (ecologisch geproduceerde) goederen van de stad zouden naar het platteland kunnen worden gebracht om daar de mensen te voorzien.

Een voorbeeld van een ecologisch geproduceerd goed is het zonnepaneel dat het platteland van elektriciteit zou kunnen voorzien.

Land

Binnen een land zouden alle commerciële contacten gemakkelijker zijn, van individuen, bedrijven, instituten en organisaties. De relatie tussen de hoofdstad en de andere steden en dorpen zou meer ontspannen zijn, wat een gemakkelijkere taak zou betekenen voor communale, provinciale en nationale overheidsinstanties.

Werelddeel

Landen onder elkaar zouden een meer ontspannen zakelijke relatie kunnen hebben en dus ook een politieke versoepeling wat minder kans op oorlog en andere conflicten zou betekenen. Minder conflicten zou meer investeringen in de economie betekenen en minder verlies van materiaal zoals gebouwen en zou dus 'groei' betekenen (in een andere, nieuwe betekenis); positieve constructie. Nieuwe soorten uitvindingen die de mensheid ten goede zouden kunnen komen, zouden mogelijk zijn. Er zou een enorme positieve flux worden gerealiseerd. Vreedzaam de ruimte in gaan zou mogelijk zijn.

Wereld

Hetzelfde zou gelden voor de wereld als geheel: meer vrede en dus meer samenwerking en positieve opbouw.

Zie voor meer hierover in het volgende hoofdstuk.

Verschillende delen van de wereld en het systeem

De schrijver Marinus Knoope maakt in zijn boek 'De creatiespiraal' de volgende indeling van de wereld:

- 1) Het noorden, als werkend deel.
- 2) Het zuiden, als verbeeldend deel.
- 3) Het Westen, als organisatorisch deel.
- 4) Het Oosten, als contemplatief deel.

Laten we nu eens kijken hoe het voorgestelde systeem in deze verschillende delen en in de wereld als geheel zou werken:

- 1) De nadruk zou niet zozeer liggen op het louter financiële en economische aspect, maar meer op kwaliteit. Mensen zouden gelukkiger zijn, omdat psychologisch welzijn voortkomt uit sociale en spirituele waarden die zouden worden ontwikkeld door minder van de materiële kant te hebben.
- 2) Er zou meer van de materiële kant zijn, wat zou betekenen dat er meer mogelijkheden zouden zijn om op te bouwen, zoals de aanleg van wegen, het bouwen van huizen, bruggen enz. Mensen zouden de basisbehoeften hebben: voedsel, kleding, huisvesting. Sociale en spirituele kwaliteiten zijn er al. Er zou een evenwicht kunnen worden bereikt in de sociale, spirituele en materiële kant van het leven.
- 3) Ook in het Westen zou een meer sociale en spirituele cultuur kunnen worden ontwikkeld met minder behoefte aan bijvoorbeeld drugs, minder criminaliteit en minder corruptie.
- 4) In het Oosten kan naast een contemplatieve cultuur, die nodig is voor het innerlijk van de mens, een gezonde materiële cultuur ontstaan.

De wereld als geheel

In de wereld als geheel zouden de twee 'verschillende werelden', zijnde het sociale en spirituele Zuiden en Oosten, in evenwicht kunnen komen met het meer materieel georiënteerde Noorden en Westen.

Voorbeelden van de algemene voordelen van het systeem

1) Holistische benadering

2) Geen negatieve effecten van stijgende en dalende economie

3) Gelijkheid die een voorwaarde is voor vrede

4) Groene en ecologische wereld met meer mogelijkheden voor vrouwen en jongeren

5) Geen kosten om dit systeem in te voeren. Een maatregel als een universeel basisinkomen kost veel geld.

6) Minder afhankelijkheid van één grondstof en als zodanig geeft het landen de mogelijkheid om een diverse economie te ontwikkelen (Global South). Mensen kunnen initiatief nemen en zo kan er meer variatie ontstaan. Economische activiteit wordt bevorderd omdat iedereen meer kansen heeft.

7) Wapens niet meer nodig: enorme besparingen!

Dit, zoals een land kan betalen volgens zijn BNI, kunnen alle landen een gelijke hoeveelheid wapens kopen. Dit betekent machts-evenwicht en landen kunnen hun wapens weg doen.

8) Misdaad loont niet meer (corruptie, drugshandel etc.)

Boven een bepaald inkomensniveau betaalt men veel meer en heeft men dus geen koopkracht meer. Het verwerven van grote bedragen geld is dus niet meer interessant en dus zullen de illegale activiteiten stoppen.

9) Honger en armoede uitgebannen, wereldwijd

Met lage inkomens kunnen mensen nu in de basisbehoeften voorzien.

10) Meer onderwijs en betere gezondheidsvoorzieningen

11) Geld dat bestemd is om te lobbyen is niet meer nodig: besparingen

12) Vriendschappen en familierelaties weer belangrijker

13) Veel producten zijn gebaseerd op het creëren van 'behoefte'. Er zullen minder van die producten zijn. Minder 'groot, groter, grootst'. Meer kwaliteit.

14) Economische migratie naar andere landen is niet meer nodig. Mensen kunnen in hun eigen land blijven. Alleen vrijwillige migratie / reizen

15) Minder stress, wat besparingen op bijvoorbeeld therapieën inhoudt

Enkele opmerkingen (van algemene aard)

Men wint in kwaliteit en heeft genoeg in kwantiteit.

Verder zijn er gunstige effecten op veel levensgebieden. Het systeem 'koelt af' en geeft mensen zo de mogelijkheid om na te denken over wat echt belangrijk is; de intrinsieke waarde van de aarde en alles wat daarbij hoort, komt in beeld (gunstige effecten op klimaatverandering).

Waarom falen regeringen of zijn ze slechts voor korte tijd succesvol? Omdat hun beleid niet evenwichtig is. Wat is goed beleid? Met kwantiteit of met kwaliteit? Met beiden!

Door de besparingen op wapens kunnen nieuwe leningen worden verstrekt door overheden (groene ondernemingen die willen uitbreiden bijvoorbeeld).

De bezittingen worden op den duur gedeeld.

Praktijkvoorbeelden dat IABW (Inkomensafhankelijk Betalen Wereldwijd) goed werkt en een betere wereld creëert

-Brexit

Brexit zou niet nodig zijn geweest binnen een ander economisch systeem, binnen een andere manier van kijken naar de wereld. Binnen IABW wordt rijkdom relatief: iedereen heeft genoeg om te overleven, luxegoederen kunnen worden gedeeld.

Het is duidelijk dat de wereld niet kan doorgaan zoals ze nu doet: hulpbronnen raken uitgeput, het milieu wordt vervuild met een verandering van het klimaat als gevolg. Veel mensen zijn arm en het verschil tussen arm en rijk wordt nog steeds groter. Het is onverantwoord, de manier waarop we leven en omgaan met de aarde en met elkaar. We zijn allemaal één wereld en moeten elkaar het beste gunnen. De enorme migrantenstroom is niet nodig; Mensen zouden in hun eigen land kunnen blijven wonen binnen een ander systeem, omdat ze alles genoeg zouden hebben als ze hun inkomen zouden kunnen betalen.

-Macron en de gele hesjes.

Macron legde een belasting op brandstof in, zodat de gebruiker de overgang naar milieuvriendelijke energie zou betalen. Er braken protesten uit. Mensen zeiden dat de rijken het grootste deel zouden moeten betalen.

Wat zou Inkomensafhankelijke Betaling in dit geval doen? Automatisch zou de rijkere persoon meer betalen voor zijn/haar benzine: probleem opgelost...

-EU-politiek.

Tegenwoordig horen we in de EU-politiek vaak praten over 'protectionisme'. Dit als middel om anderen buiten de deur te houden en om economische en ecologische welvaart en zijn te verzekeren. Ik begrijp dit niet. De wereld is steeds

meer, één. Het is waar dat het ecologische niveau van Europa iets hoger ligt, maar het begrip 'ecologie' zelf omvat alles, dus de hele wereld. Beperkt denken is niet wenselijk.

Maar waarom pleiten ze voor protectionisme? Is het geen politiek opportunisme? Populistische partijen hebben zo'n politiek en ze zijn succesvol. Kopiëren anderen, ook de groene partijen en de socialisten, ze om die reden?

In een ander economisch en politiek systeem, ik bedoel in IABW en 'Votes to Income', is dergelijk politiek gedrag niet nodig. Het gaat om de verdeling van goederen en geld, wereldwijd. Wanneer deze opdeling op de juiste manier wordt uitgevoerd, is er geen reden voor protectionisme. 'Stemmen op inkomen' zou die delen van de wereld met meer rijkdom promoten. Dat zijn ook de delen die ecologisch geavanceerder zijn. Dus, indirect, wordt de ecologie bevorderd door datzelfde systeem (Stemmen naar Inkomen).

Nog belangrijker is dat migranten niet naar de rijkere delen van de wereld, zoals Europa en de VS, hoeven te komen. Tegen IABW zouden ze genoeg hebben in hun eigen land en dus zou de noodzaak om te migreren worden weggenomen. Ze zouden hun talenten kunnen gebruiken om hun eigen land te ontwikkelen en zouden daar alle kansen voor krijgen. Wanneer er in deze landen een economische en ecologische (IABW bevordert ook ecologie) toename zou plaatsvinden, zou automatisch ook hun politieke macht toenemen. Ze zouden Votes to Income hebben en gezien het feit dat hun inkomen zal zijn gestegen, zou hun invloed in de politiek automatisch groter zijn. Op deze manier zullen economische hulpbronnen over de wereld worden gedeeld en zal politieke macht of invloed over de wereld golven. Uiteindelijk zullen we allemaal samenwerken om een goede wereld te maken.

-Het herstel van de situatie van de Afro-Amerikanen in de VS.

De Afro-Amerikanen kwamen als slaaf. Na de afschaffing van de slavernij zijn er nooit excuses gemaakt en is er geen financiële genoegdoening gedaan.

Verschillende Democratische kandidaten voor de presidentsverkiezingen in 2020 praten echter over deze kwesties. Een financiële compensatie is complex, want het gaat zo'n 10.000 miljard dollar kosten, las ik in 'Le Monde'. Zo spreekt men van betere omstandigheden voor Afro-Amerikanen, zodat de verschillen in rijkdom

kunnen verkleinen. Burnie Sanders stelt voor om de verschillen tussen arm en rijk, zwart of wit, te verkleinen. Hij heeft een punt, want het verkleinen van alleen de verschillen voor de zwarten zal protest veroorzaken onder de blanke armen en misschien zelfs een burgeroorlog.

We zien dat een meer egalitair systeem dergelijke problemen vermijdt, omdat het rekening houdt met alle mensen. Complexe problemen als het slavernijvraagstuk worden direct aangepakt. Betalen aan inkomen zou het oplossen.

In de staat Virginia is het probleem groot, omdat het een oude slavernijstaat is. Ik veronderstel dat dit feit gevolgen heeft voor het dagelijks leven daar. IABW zou het probleem aanpakken, omdat iedereen gelijk zou zijn.

Op dezelfde manier zouden de problemen met de Indianen, Hispanics en andere minderheden worden aangepakt.

-De maffia.

De maffia in Italië wordt tegenwoordig effectief aangepakt door degenen aan het woord te krijgen die de organisatie de rug toekeren en andere leden aan de kaak stellen. Het is echter erg zwaar en de organisatie is niet verslagen.

Misdaadorganisaties zijn er over de hele wereld in allerlei samenlevingen.

IABW zou het probleem onmiddellijk aanpakken, simpelweg omdat misdaad niet meer loont, omdat de prijzen van alle producten voor hen omhoog zouden schieten, omdat in dit systeem veel kapitaal betekent dat je een zeer hoge prijs moet betalen. Het bezit van geld dient niet meer voor de accumulatie van goederen (de meeste luxe), dus de oorzaak van de actie (de misdaad) is weggenomen en de criminelen zijn 'vrijgelaten'. Ja, 'vrijgelaten', want ze zijn vaak tegen eigen wil verstrikt in deze criminele organisaties.

-Monsanto.

De strategie van Monsanto is dat het genetisch gemodificeerde gewassen heeft ontwikkeld die echter ook moeten worden beschermd door insecticiden die door hen worden geproduceerd. Dus als een boer begint met een gewas van hen, is hij ook verplicht om het insecticide (genaamd 'Roundup') te gebruiken. Op deze manier wordt hij afhankelijk gemaakt. Monsanto doet dit om zijn markt veilig te

stellen. Zou de 'methode' plaatsvinden in een inkomensafhankelijke economie? Laten we eens kijken wat er gebeurt: een bedrijf zou niet zozeer werken voor winst, omdat het meer winst (inkomen) heeft, maar ook relatief meer zou betalen voor de middelen die het nodig heeft om het product te maken. Het zou geen strategie hoeven te ontwikkelen om zijn markt te verzekeren. Het zou veilig zijn. Zo'n 'marketingstrategie' zou dus niet worden ontwikkeld in een inkomensafhankelijk model. We zien dat dit economische systeem als zodanig goed gedrag in het bedrijfsleven bevordert, zo zou het geval zijn bij Monsanto, maar ook bij alle andere multinationals en bedrijven. Start-ups worden niet gemaakt uit hebzucht en ambitie (status), maar om een goed product te maken en zo een goede bijdrage te leveren aan de maatschappij.

-De economische divisie van Duitsland.

De armste regio van het huidige Duitsland is het Ruhrgebied. Dit in verband met de sluiting van de mijnen. We zien dat in de huidige economie zeer rijke en arme gebieden verschillen. In een nieuw economisch model zal dit minder ernstig zijn, omdat iedereen een inkomen zal hebben en kan kopen in overeenstemming met zijn inkomen. Een vraag hierbij is of er genoeg hulpbronnen in de wereld zijn voor iedereen. Dit moet worden berekend, maar ik denk dat er genoeg is. Ik denk dit omdat de aarde enorm is en vol grondstoffen zit. De wereldbevolking moet wel beperkt blijven.

-Sociale netwerken.

Twee miljard mensen zitten op Facebook en Mark Zuckerberg kan als chef beslissen wat er met hun gegevens gebeurt. Hij lijkt machtiger te zijn dan politieke leiders in de wereld. Deze gegevens worden verkocht aan bedrijven die vervolgens hun commerciële aanpak kunnen aanpassen door deze te personaliseren. In een minder kapitalistisch systeem werken mensen minder voor winst, dus mensen zouden met rust worden gelaten omdat er geen behoefte is aan commerciële benaderingen. Mensen zouden zich inzetten voor een groene en gelijke wereld en een (relatief) voordeel in koopkracht.

-Voetbal

Vier Engelse clubs staan in de finale van twee Europese bekercups. In de Franse krant 'Le Monde' las ik dat dit een weerspiegeling is van hun financiële macht.

Voetbalclubs zijn rijk en de hele voetbalwereld draait om geld. Geen leuk spelletje meer. Als er een inkomensafhankelijke betaling zou zijn, zou er gevoetbald worden voor het spel, niet om financiële redenen. Want als iemand veel geld zou verdienen in het voetbal, zou de persoon veel meer betalen voor zijn aankopen. Hij zou dus niet meer spelen voor het geld, maar voor het spel! Het zou weer leuk zijn. En als dit voor voetbal zou gelden, zou het ook het geval zijn voor de andere sporten.

-Mode.

Dior, Chanel, Louis Vuitton. Veel mode van de modehuizen is erg duur en als zodanig voor veel mensen niet betaalbaar. Als luxegoed kan het worden gedeeld of we moeten ermee stoppen, want het is nogal decadent. Normale mode (of beter gezegd: kleding) is binnen het bereik van iedereen in een inkomensafhankelijke wereld. Je zou kunnen zeggen dat het een saaie wereld teweegbrengt, maar kunnen we het ons veroorloven om dat te zeggen? Ik denk het niet zolang er veel mensen in de wereld zijn die honger lijden, nauwelijks een huis hebben en geen onderwijs etc. etc. Een kleine groep mensen schuift het kapitalistische model naar voren met zijn publiciteit, waardoor een 'behoefte' ontstaat die niet reëel is. We moeten verantwoordelijk zijn voor wat we doen...

Ook de praktijken van kinderarbeid en onderbetaalde lonen in de textielsector zouden niet meer nodig zijn of in ieder geval met hun lage inkomen zouden ze meer koopkracht hebben zodat ze hun eerste levensbehoeften zouden kunnen kopen. En milieuvriendelijke productie zou worden bevorderd, aangezien dit systeem over het algemeen goed gedrag bevordert (zie: 'Monsanto') en een milieuvriendelijk geproduceerd product in dit systeem even duur is als een niet-ecologisch geproduceerd product.

-Kunst

'Battle of millions between Francis Bacon and Jeff Koons' is de titel van een artikel in 'Le Monde'. De twee bekendste veilinghuizen Christie's en Sotheby's stelden de verkoop van kunstwerken van deze kunstenaars voor. 'Konijn', van Koons, een sculptuur, wordt geschat op 50 tot 70 miljoen dollar. Een kunstwerk van Francis Bacon wordt geschat op 20 tot 30 miljoen dollar.

Er zit een heel verhaal omheen dat deze prijzen verklaart: Koons zou met 'Rabbit' een heel nieuw tijdperk in de beeldhouwkunst hebben ingeluid. Hij zou de traditionele vormen van beeldhouwkunst volledig hebben verlaten. Mijn mening in deze is dat het schandalig is, deze prijzen, en dus, belachelijk. Inkomensafhankelijke betaling voor kunst zou het bedrijf afkoelen en tot reële proporties brengen.

-Televisie.

Ik zag kort daarna iemand die een heel goed programma over ruimtevaart maakte. Het werd 'De wilde ruimte' genoemd. Later zag ik dezelfde persoon een programma maken over technologische ontwikkelingen zoals zelfrijdende auto's. Het was een programma voor een commerciële omroep en het zat vol publiciteit. Deze persoon deed het voor het geld, gebruikmakend van de reputatie die het andere programma had verworven. Mensen vallen voor geld. In een ander systeem zou dit niet gebeuren, wat zou betekenen dat de persoon had kunnen doorgaan met het maken van programma's van hoge kwaliteit.

-Ruimte.

Over dit onderwerp wil ik eerst enkele algemene opmerkingen maken, om vervolgens enkele zaken af te ronden:

Bezit in de ruimte is onder de huidige ruimtewet onmogelijk. We gaan meer spreken van 'gebruik' in plaats van 'bezit'.

Recht wordt niet gegeven aan degenen die gelijk hebben, maar aan degenen die de beste advocaten hebben (in de huidige situatie zoals het geval zal zijn met de ruimte).

De nieuwe ruimtestaat 'Asgardia' heeft geen partijen of religie, omdat deze twee vaak conflicten veroorzaken.

Asgardia: er is zoveel ruimte dat oorlog niet nodig is. Volgens hen zal de ruimte vrede brengen, ook op aarde.

De VS hebben onder Trump een ruimtemacht gevormd, het zesde deel van het leger.

Mensen van de maan en mensen van Mars zullen zeggen dat ze 'mensen van de maan' of 'mensen van Mars' zijn. Ze zullen onafhankelijkheid willen hebben, dat is onvermijdelijk.

Luister eerst naar degenen die daadwerkelijk in de ruimte zijn geweest: ze zeggen allemaal dat we voorzichtig moeten zijn met onze eigen planeet!

We zien dat de kenmerken van het leven op aarde zich voortzetten in de ruimte: idealisme gaat hand in hand met realisme. Beide moeten met elkaar verweven zijn en deze laatste opmerking is essentieel: eerst moeten we onze problemen hier op aarde regelen voordat we ons te veel zorgen maken over het de ruimte in gaan. Als we hier evenwicht vinden, zou een evenwichtige ruimtereis het gevolg zijn.

Enkele voorbeelden uit landen van het Zuiden

Medellín, Colombia

In Colombia, in de stad Medellín, zijn vrouwen de motor voor verandering. Veel mannen werden gedood tijdens revolutionaire gevechten en de vrouwen, alleen gelaten, gingen naar de steden. Daar verbeteren ze en bouwen ze op. Ze organiseren zich voor het houden van kinderen, richten een coöperatie op, proberen toestemming te krijgen van de autoriteiten om een school op te zetten. En ze zitten in raden, waar ze in de meerderheid zijn.

Wat zou inkomensafhankelijke betaling in deze situaties kunnen betekenen? Voor een coöperatie is het duidelijk: alles zou vlotter verlopen omdat ze zouden betalen naar inkomen of capaciteit voor grondstoffen en zouden worden betaald op basis van het inkomen van de klanten. De waarde van de producten zou relatief zijn of anders gezegd, ze zouden hun intrinsieke waarde hebben (lees meer hierover in het hoofdstuk 'Stemmen voor Geluk' en Ecologie).

Voor het oprichten van een school zou het overheidsgeld altijd voldoende zijn, omdat de vrouwen met dat geld naar rato konden betalen. Het stadsbestuur zou,

wanneer ze voldoende middelen zouden hebben (dit is: genoeg belastinggeld), de economische activiteit kunnen stimuleren door meer te geven. De administratie zou eigenlijk als een soort bank gaan werken.

Over het algemeen zouden mensen die werken voor sociale doelen, in staat zijn om samen te werken met andere mensen, van andere instituten en organisaties om eenheid en vrede tot stand te brengen.

Hongkong, Volksrepubliek China

Hongkong blijkt een rijke, dynamische, energieke stad te zijn waar de rijken bepalen. Dit is echter slechts schijn. Er is ook veel armoede. Sze Lai Shan, de verantwoordelijke van 'Society for Community Organisation', een sociale, militante en onafhankelijke organisatie, vertelt dat ze het betreurt dat er geen echt debat is over hoe mensen echt willen dat de stad is.

In Hongkong staan zo'n 250.000 'shanty houses'. Mensen schamen zich voor hun toestand, ze geven zichzelf de schuld. Mensen weten niet hoe ze eruit moeten komen. De rijken zijn onverschillig.

Hoe zou een inkomensafhankelijke betaling (of een capaciteits- / vermogensafhankelijke betaling) uitpakken? Door de manier waarop capaciteitsafhankelijke betaling werkt, kunnen mensen toegang krijgen tot betere woonruimtes. Mensen zouden elkaar leren kennen en de mogelijkheden delen of het stadsbestuur zou kunnen investeren in meer sociale woningen, net als in het vorige voorbeeld, als een soort 'bank'.

Dit alles zou moeten worden afgedekt door een wet, ondersteund door het basisrecht 25 (VN: zie voor de mensenrechten, het laatste hoofdstuk van dit boek), zodat mensen iets in handen hebben om een andere realiteit te bereiken.

Natuurlijk, en dat zou het geval zijn voor beide voorbeelden en voor alle arme mensen: zij zouden meer koopkracht hebben, waardoor ze gemakkelijker toegang zouden hebben tot hun (basis)behoeften. Als ze meer zouden willen hebben, zouden ze initiatief moeten nemen in de zin van het opzetten van een (groen)

bedrijf. Op die manier konden ze hun inkomen en daarmee hun koopkracht verhogen.

Groene initiatieven zijn nog steeds een luxe in het Zuiden. Ze moeten eerst zien te overleven; Daar is geen geld voor. Met IABW zou het Zuiden sneller groen worden, wat belangrijk is omdat vervuiling daar klimaatverandering veroorzaakt en een ontwikkeling die alleen industrieel is en alleen voor winst, veel vervuiling zou veroorzaken.

Bhuj, Indië

In Bhuj, een stad met 200.000 inwoners vlakbij de Pakistaanse grens, leidt Hansa Vaghela de rehabilitatiecommissie van Ramdev Nagar, een van de vele sloppenwijken van de stad. Ze wil dat de helft van het bestuur uit vrouwen bestaat, maar dat is moeilijk, omdat de mannen zich willen opdringen.

Een aardbeving verwoestte grote delen van de stad in 2010. Er werd een wederopbouwplan gemaakt waarin de vrouwen een grote rol hadden. Ze zorgden ervoor dat er een gemeenschapsgebouw kwam met een school voor de allerkleinsten, een crèche en een kleuterschool. Ook gaven ze advies voor de huizen, voor de keuze van materialen en het concept van de huizen. Ze gaven de voorkeur aan gerecycled materiaal en een goede seismische constructie. Ze gaven aan hoe de keukens moesten worden, dat er meer kranen en badkamers zouden komen.

Ook in dit voorbeeld zou IDP goed werken. Op dezelfde manier als in de vorige voorbeelden. En zoals het systeem hen die initiatief nemen bevordert, zou het de vrouwen en hun rol in de samenleving bevorderen.

Ik wil het hier uitgebreider hebben over migratie en ik neem India als voorbeeld. In India bestaat het kastenstelsel. De Dahlits, de 'onaanraakbaren', trekken veel van het platteland naar de steden. Dit om meer kansen te krijgen, maar ook om uit hun ingewikkelde sociale situatie te komen. Met IDP zouden ze meer te eten, betere kleding en huisvesting hebben en als zodanig minder hoeven te migreren. Omdat de migratie naar steden vaak niet 'de grote stap vooruit' is zoals gedacht, zou het goed zijn dat ze konden blijven waar ze zijn. Het kastenstelsel zou vanzelf

verdwijnen en er zou een nieuwe samenleving kunnen ontstaan met andere verhoudingen en mogelijkheden. Dit zou natuurlijk langzaam gaan, net als alles. Maar het gaat allemaal om kansen: de ander een kans geven om zich te ontwikkelen en te bloeien.

Vrouwen zouden voorrang krijgen, omdat ze meer initiatief nemen. Op die manier zou India sneller, groener en gelijkter worden. Oude tradities die in evenwicht zijn met de natuur, kunnen samengaan met nieuwe groene initiatieven en technologieën.

We zien dat er in het algemeen meer nadruk wordt gelegd op vrouwen door dit systeem en ook op jonge mensen omdat ze meer energie en tijd hebben om iets op te zetten. Ze zouden gestimuleerd worden.

De lijst met voorbeelden kan nog wel even doorgaan. Ongelijkheid is de belangrijkste factor van problemen in de wereld en het stoppen of verminderen van de lust naar geld lost veel problemen op, vooral die van de ecologie!

Terug naar de bronnen: Smith, Marx, Friedman, Keynes en Tinbergen

Omdat in mijn model kapitalisme en socialisme worden gecombineerd, heb ik onderzoek gedaan naar het verleden van deze twee fenomenen en kwam ik tot de lijst van mensen in de titel. Ik vertel de geschiedenis in het kort: Twee elementen van de theorie van Smith vertegenwoordigen socialisme en kapitalisme. De eerste is uitgewerkt door Marx, de tweede door Friedman. Keynes denkt in de lijn van Marx en Tinbergen combineert socialisme en kapitalisme opnieuw om tot eenheid en als zodanig één wereld te komen.

Adam Smith, 'De rijkdom van naties'

In het voorwoord van de versie van 'The Wealth of Nations' die ik las, las ik in het voorwoord:

Adam Smith's *An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations* is vandaag de dag relevanter dan ooit. Adam Smith stelde de vraag: waarom gaat het sommige naties voor de wind en andere niet? Voor iedereen die geïnteresseerd is in politiek en economie, zelfs als een voorbijgaande interesse, is er geen vraag relevanter.

Stel je voor dat je deze vraag zou kunnen beantwoorden. Je zou de beschaving vooruit helpen. In de eerste plaats door de armen te helpen, maar ook door wetenschap, kunst, onderwijs en alles wat bij economische welvaart hoort te bevorderen.

Verder zou de wereldvrede worden bevorderd. Met zoveel wapengekletter in de internationale politiek is de waarheid dat landen die samen handel drijven van elkaar afhankelijk worden en geen politieke vrede en stabiliteit op het spel willen zetten vanwege een abstract verschil in ideologie.

De vraag is, als Adam Smith het antwoord had, waarom hebben we dan vandaag de economische en politieke problemen?

Het antwoord is simpel. Veel mensen kennen Adam Smith, maar zo weinig mensen hebben zijn boeken daadwerkelijk gelezen. Zelfs gerespecteerde economen en adviseurs van de president hebben de werken van Adam Smith niet gelezen.

Denkt u dat de president het echt heeft gelezen?

Adam Smith's rijkdom aan naties

Het boek van Adam Smith zal inderdaad weinig gelezen zijn, want er is tegenwoordig een enorme ongelijkheid. Het lijkt er ook op dat hij op de verkeerde manier is geïnterpreteerd, aangezien hij wordt gezien als een promotor van het liberalisme.

Hoe het ook zij, ik denk de oplossing gevonden te hebben voor het probleem van ongelijkheid en van (voldoende) welvaart voor iedereen. Bovendien voeg ik de mogelijkheid toe om in harmonie met de aarde te leven; zijn aard, dus dieren en planten.

Maar, in het kort zijn theorie: Smith combineert een solide collectief productiepotentieel met een volledig vrije markt.

Marx werkt het eerste concept uit en komt tot het socialisme. Friedman werkt het tweede concept uit en komt op het kapitalisme. De Nederlandse econoom Jan Tinbergen stelde de combinatie van beide voor, omdat hij het oosten en het westen bij elkaar wilde brengen. Ik denk ook in die lijn.

Over het algemeen liggen de rechtse economen aan de basis van grote groei, maar ook van grote crises. Linkse economen, zoals Keynes, stellen een correctie voor en voeden als zodanig de balans opnieuw.

Karl Marx en inkomens- en capaciteitsafhankelijke betaling wereldwijd

Een belangrijk fenomeen dat Marx behandelt is 'vervreemding'. Het bestaan ervan vloeit voort uit het verschil in waarde en prijs van een waar. Bij het nu aanvragen van inkomensafhankelijke betaling kan een persoon die minder welvarend is zich gemakkelijker een benodigd product veroorloven en dit product is van grote waarde voor hem. Iemand die meer welvarend is, zal relatief meer moeten betalen. Dit is ethisch correct, aangezien hetzelfde object voor hem minder waarde heeft omdat hij al veel bezit en iets dat daarbij komt geeft minder voldoening dan voor de armere persoon: meer betalen zal meer waarde geven aan het object. We zien dus dat IABW de echte waarde aan dingen geeft en vervreemding wegneemt.

In het huidige systeem worden nieuwe producten in hoog tempo uitgevonden. IABW zou een rem hierop betekenen (geef mij een rem!). We moeten meer tijd nemen om goede ecologische opties uit te denken. Laten we het voorbeeld van lithium nemen.

Lithiumexploitatie in Zuid-Amerika

Voor schone motoren in de westerse auto-industrie is lithium nodig. Dit wordt in grote hoeveelheden gevonden in Noord-Chili, Bolivia en Noord-Argentinië, in enorme zoutmeren. Deze zoutmeren zijn zeer precare ecosystemen. En in deze gebieden wonen indianen, zoals de Lickanantay voor Noord-Chili, de Atacama-woestijn. Ze hebben een millennia oude cultuur die nu wordt bedreigd door de invloed van de grote lithiumbedrijven, het Amerikaanse Albemarle en het Chileense SQM. Mensen worden afhankelijker van geld, omdat ze in loondienst zijn in de bedrijven. Maar de winst van het bedrijf gaat naar het westen. Georganiseerd in CPA (Consejo de Pueblos Atacameños), hebben de indianen een aandeel opgeëist in de winst die wordt aangewend ten voordele van de gemeenschappen. Dit is echter maar weinig.

Kortom, voor een schone motor in het westen wordt een belangrijk ecosysteem vernietigd plus een millennia oude cultuur die wel in harmonie leeft met zijn omgeving.

Hoe zou IABW hierin invloed hebben? In de eerste plaats zou een bedrijf veel meer moeten betalen voor alles in bijvoorbeeld de Atacama-woestijn waar ze naar lithium graven. Dat zou meer geld betekenen voor de Indiërs, die, eenmaal welvarend, ook meer zouden moeten gaan betalen voor bijvoorbeeld eten in de winkel. Er zou om te beginnen geen grote interesse in lithium zijn, omdat het voor een bedrijf veel zou kosten om in te investeren. Het gevolg is dat ze op zoek zouden gaan naar een alternatieve motor die echt schoon zou zijn. Dit, omdat winst niet het doel is bij IABW, maar positieve, ecologische actie. Dan zouden de lagunes van Atacama intact kunnen blijven en zouden de Lickantany in vrede en harmonie kunnen leven en daar zou millennia oude kennis kunnen worden gebruikt ten voordele van de hele wereld, net zoals het buitenlands beleid van Bolivia, dat zijn culturele erfgoed wil voorstellen voor de echte vooruitgang van iedereen.

Ik las dat Rusland en China investeren in de lithiumindustrie in Bolivia. Wat dat betekent, lees je hierboven en een kleine groep mensen gaat er beter van worden waardoor de ongelijkheid in Bolivia omhoog gaat. Deze mensen investeren opnieuw in soortgelijke projecten etc. etc. totdat alles is uitgebuit en vernietigd!

IABW promoot niet om te werken voor directe winst, maar voor een goed product waar mensen goed voor zijn en dat milieuvriendelijk is. Een ondernemer zal dus

anders denken omdat zijn doel anders is. Dat zou een veel betere wereld teweegbrengen en brengt de visie van het oude inheemse volk samen met de visie van het westen en dat is wat we nodig hebben: eenheid, terwijl we in één wereld leven. Goede communicatie hierin is essentieel en zal gebeuren als we een gemeenschappelijk doel zien: een schone, goede omgeving waarmee we samenwerken in plaats van deze te exploiteren. Hier komen we op een belangrijk punt: hoe willen we ons verhouden tot elkaar en de natuur? Elkaar en de natuur uitbuiten of samenwerken? Omdat alles met elkaar samenhangt, is samenwerken veel logischer.

IABW zou worden geïntroduceerd met vaste prijzen: elk product heeft een eigen, vaste prijs, het gemiddelde van alle prijzen van het product in verschillende landen. Dit betekent continuïteit van een situatie van goederen. Alleen wanneer een persoon een beter (milieuvriendelijk) product produceert, zullen mensen kiezen voor dat product dat meer aan meer welvarende mensen zou worden verkocht, omdat zij degenen zijn die het zich gemakkelijker kunnen veroorloven. Je ziet dus een continuïteit in combinatie met verbetering/voortgang, maar op een langzamere, dus geleidelijkere manier dan vandaag. Dat betekent minder onnodige producten en minder druk en echte (!) voortgang.

Het interessante concept van Marx van de meerwaarde, dat in de ogen van een kapitalist als winst kan worden gezien, verdwijnt in een inkomens- en capaciteitsafhankelijk systeem. Winst als doel wordt vervangen door de wens om een goed product te genereren en op een plezierige manier bezig te zijn. Men krijgt in ruil genoeg goederen en voedsel om te bezoedelen.

Op deze manier is 'kapitaal' niet alleen materieel, maar heeft het ook een spirituele kant gekregen. Van een vriendin uit India kreeg ik ooit een bijzondere munt. Er staan twee goden op: Laxmi en Ganesh. Laxmi staat voor luxe en dit is zijn materiële (!) betekenis. Geld als zodanig heeft zowel een materieel als een spiritueel aspect. Deze twee aspecten maken ook deel uit van inkomens- en capaciteitsafhankelijke betaling, omdat het zowel om kwantiteit als om kwaliteit gaat.

In de laatste zin lezen we het slot van het boek 'Het Kapitaal' van Marx: "In het eerste geval hadden we de onteigening van de massa van het volk door enkele

overweldigers; In het laatste geval hebben we de onteigening van een paar usurpatoren door de massa van het volk." Het gaat dus om een verandering in het bezit van de goederen, van het kapitaal; een revolutie.

IABW kan een (gewelddadige) revolutie voorkomen. Het bevordert het evenwicht, en het evenwicht is vrede.

Een kwestie is om de rijken ervan te overtuigen dat het weggeven van hun rijkdommen, dat ze een deel van hun kapitaal opgeven, goed is voor henzelf en voor iedereen. Ik las een tijdje geleden een artikel over de rijken. Over het algemeen lijken ze meer last te hebben van depressies. We moeten ze 'bevrijden'.

In aanvulling op Marx: een korte filosofie over waarde

Wat is de werkelijke waarde van een grondstof en waar komt de werkelijke waarde van een grondstof vandaan? Laten we eens kijken naar verschillende aspecten van deze kwestie: in het verleden ruilden mensen het ene goed voor het andere.

Intuïtief moest het ene ding in balans zijn met het andere. Met alleen intuïtie kan men het echter niet weten. Men zoekt naar kwantiteit (gewicht), kwaliteit en de tijd van de arbeid die werd besteed aan het produceren van iets. Het aantal producten dat men vandaag de dag kan ruilen is enorm toegenomen. Naast de waarde van het gebruik, waar ze in het verleden rekening mee hielden, is er de marktwaaarde. De vraag hierbij is hoeveel een mens bereid is ervoor te geven. Er zijn mensen met veel geld die grote bedragen kunnen en willen uitgeven. Hierbij speelt niet alleen kwaliteit een rol, maar ook intuïtieve waarde. Laten we de kunstmarkt nemen: mensen kopen bepaalde kunstuitingen voor veel geld.

Elke uitwisseling is uniek. Het gaat (meestal) om twee partijen die tot een akkoord moeten komen. Inkomens- en Capaciteitsafhankelijke Uitkeringen worden als zodanig organisch 'ingevoerd' (al pratend, overleggend, de situatie van de een naast de situatie van de ander zettend).

Wat ook belangrijk is bij een uitwisseling (vooral als er geld mee gemoeid is), is dat men vertelt, waar is. De waarheid is belangrijk. Is het specifieke product inderdaad van kwaliteit, dat wil zeggen, zijn de grondstoffen met vakmanschap in elkaar gezet? Is het solide, als het die eigenschap moet hebben? Zal het een lang

leven beschoren zijn? Is een claim op de toegepaste arbeidstijd correct? Kloppen de kosten van de productiefactoren? Hebben de margens van de winst gelijk? Vervolgens zijn ethische vragen van belang, zoals op welk inkomensniveau mensen zijn, of de arbeidsomstandigheden goed zijn en of er geen sprake is van bijvoorbeeld kinderarbeid. En als het product ecologisch verantwoord is geproduceerd.

Inkomen en prijzen moeten in balans zijn: mensen moeten genoeg geld hebben om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien. Dit is op dit moment vaak niet het geval. IABW is een mogelijkheid om dit te corrigeren.

We zien, dat vandaag de dag grootschalige productie en anonimiteit door o.a. de globalisering, goedkope, maar minder kwalitatieve producten opleveren. Vaak worden deze producten onder slechte (arbeids)omstandigheden geproduceerd. 'Vervreemding' is een term die hiermee samenhangt. Men heeft geen contact meer met elkaar, noch met het product (dat wordt snel weggegooid en wordt dus afval..., en afval is slecht voor het milieu). Het is dus belangrijk om het contact te herstellen. Kan Inkomens- en Capaciteitsafhankelijke Uitkering hierbij helpen? Ik denk van wel, als we producten met elkaar vergelijken (waarbij 'waarheid' belangrijk is), maar ook met de omstandigheden van beide verbonden partijen. Er zit solidariteit in dit systeem en het heeft een lange levensduur, waardoor het contact wordt hersteld.

Toch zal er veel snel (digitaal) en op grote schaal gaan. Maar er is eerlijkheid, want men betaalt minder als men minder heeft, en betaalt meer, als men meer heeft. Bij 'big business' is het belangrijk om 'aan tafel te zitten' en te praten over wat redelijk is. Het effect zal er over het algemeen een zijn van een zekere 'rem': niet goedkoop en veel zijn belangrijk, maar goed en genoeg. We kunnen elkaar in de ogen kijken en wat is er belangrijker dan dat?

Met andere woorden, 'tweede gedachten' kunnen worden verminderd. Gedachten als: wat zou hij/zij van mij willen, word ik bedrogen, klopt het wel wat hij/zij zegt? Integriteit zou groeien en hierdoor gemoedsrust.

Dit heeft gevolgen voor alles, dus ook voor het productieproces, want alles staat of valt met vertrouwen. Mensen zouden met meer plezier werken en dus hun werk beter doen. De manager zou meer ontspannen zijn en toezien op kwaliteit. De

handel zou eerlijk zijn. Naast een staatsbank in de wereld (met lokale vestigingen) kunnen alle banken worden afgeschaft en ook de beurs. Winst is geen doel meer op zich. Een enorme hoeveelheid geld met één munteenheid, zou fluctueren tussen mensen.

Bij dit alles is het goed om je af te vragen wat het meest waardevol is: materieel bezit en winst of voldoende materie met goede, evenwichtige verhoudingen?

Met andere woorden, aan welke waarden geven we de meeste betekenis: aan materiële waarden of aan spirituele, sociale en ecologische waarden? Beide soorten waarden moeten met elkaar in balans zijn. Dit is het geval bij IABW en VABW.

Door 'waarheid' kan klassenstrijd of revolutie worden voorkomen. Integriteit, eerlijkheid, lees: voldoende gelijkheid, brengt vrede teweeg. Verschil in kapitaalbezit veroorzaakt oorlog. Meer geld = meer macht. Het is dus een kwestie van delen.

Om verder te gaan met het woord 'waar': wat is waar (waardevol) en wat is niet waar (waardevol)? Als men weinig heeft, is een klein ding gemakkelijk waardevol en maakt het dus gelukkig. Als men veel heeft, is een nieuw artikel of artikel gemakkelijk saai en te veel: onwaardevol of waardeloos. Het bezit van veel dingen (goederen), brengt verveling met zich mee. Wanneer een deel van de wereld (continent) te veel bezit, zullen de mensen zichzelf als waardeloos gaan voelen: ze hechten geen waarde aan dingen. Vertaald naar de psychologie brengt het zinloosheid en vervreemding teweeg. Als we dan ook nog zien dat mensen oorlog voeren voor die dingen, beginnen we de enorme omvang van het groteske te zien.

Er zijn dus twee kanten van de medaille: de waarde die iemand aan een goed hecht en de marktwaarde, dus wat iets kost. Die twee zijn niet altijd met elkaar in evenwicht: soms geven mensen enorme hoeveelheden geld voor een waar, maar vult dit hun existentiële leegte op? Nee, omdat het overdreven is, vervult het hun werkelijke behoefte niet. We kunnen dit de 'armoede van de rijkdom' noemen.

Wat is een aarde van waarde, oftewel: een waardevolle aarde? Een waardevolle aarde, is een aarde waar (weer/nog steeds) waarde wordt gegeven aan dingen (waren). Het is een aarde in balans. Alle 'overkill' kan worden geëlimineerd, want het is deze overkill die verveling en vervuiling veroorzaakt. De aarde lijkt genoeg

te hebben van haar bewoners die hun ware aard hebben verloren: die van de aarde (wij, mensen, zijn gemaakt van aarde en behoren tot de aarde), die van het genoegende.

De begeerte naar goederen vernietigt alles en de aarde protesteert met hevige stormen en tsunami's, aardverschuivingen, grote droogtes en overstromingen. Wil ze van haar bewoners af? Daar lijkt het wel op.

Wat is de waarde van iets? Dit hangt af van wat het is en van wat iemands situatie is. Basisgoederen hebben veel waarde voor iedereen en moeten toegankelijk zijn. Voor een arme, hongerige persoon zijn ze van oneindige waarde. Ze moeten gemakkelijk toegankelijk zijn. Luxegoederen zijn minder belangrijk en dus is toegang voor iedereen minder nodig. Alleen zij, die meer verdienen, zullen hier toegang toe hebben. Hoe luxegoederen verschillen van basisgoederen moet worden gedefinieerd; Er is geen absolute scheiding, maar een geleidelijke overgang. Inkomens- en capaciteitsafhankelijke betaling voorzien in de toegang tot basisgoederen voor mensen met een laag inkomen.

John Maynard Keynes en inkomensafhankelijke betaling

Keynes' theorie vindt zijn oorsprong in de crisis van de jaren dertig van de vorige eeuw. Hij probeerde de zwakke punten van de vrijemarkttheorie te corrigeren, namelijk de opeenvolging van een hoge en een lage economie.

In het kort komt zijn theorie als volgt te luiden: het Keynesiaanse model is gebaseerd op een anticyclisch economisch beleid. Een dergelijk beleid impliceert dat de regering in de tegenovergestelde richting van de economische situatie gaat. Met andere woorden: als de markt daalt, moeten de overheidsuitgaven omhoog, en als de markt groeit, moeten de overheidsuitgaven omlaag. Dit om de consumptie te stimuleren wanneer de markt daalt en om de marktgroei te beperken om te voorkomen dat de markt 'oververhit' raakt.

Aangezien evenwicht het belangrijkste kenmerk is van het IABW-model, zijn dergelijke maatregelen in een dergelijk model minder of helemaal niet nodig.

Milton Friedman

Laten we eens kijken naar de Permanent Inkomen Hypothese van Friedman (PIH): Veranderingen in capaciteit (menselijk kapitaal, eigendom, activa) veranderen de consumptie meer dan veranderingen in tijdelijk inkomen. Meer gelijkheid in capaciteit is dus belangrijk: VABW is essentieel.

Het is niet zo interessant hoe de economische realiteit nu is, het is interessanter hoe het beter kan (met meer gelijkheid). Het lijkt erop dat het systeem, met meer evenwicht en eerlijkheid, eenvoudiger en gemakkelijker te begrijpen wordt. Complexiteit en hebzucht, oneerlijkheid, lijken samen te gaan. Het is net als wanneer iemand niet liegt: hij/zij heeft niets te verbergen en dat maakt het leven eenvoudig... Wanneer we ons realiseren welke grote hoeveelheid grondstoffen zijn weggenomen uit het Zuiden en nog steeds worden weggenomen door het kapitalistische systeem, en we zien de complexiteit van het economische systeem (en de theorie), dan kunnen we de vraag stellen: is er een verband? En als we het weer simpel maken, kan het dan eerlijk zijn en een systeem waarin de mens (en de natuur) centraal staat/staat en niet de markt?

Een kapitalistisch vrijemarktsysteem, gepromoot door Friedman, is vaak gebaseerd op concurrentie. Als dit is om het beste uit zichzelf te halen, is het goed, maar vaak gaat het ten koste van een ander. Een relatieve competitie kan goed zijn: hoe kun je bijvoorbeeld een betere manier vinden om samen te werken met de natuur (het ontwikkelen van een goed, groen product kan geld opleveren, dus meer koopkracht). Het mag echter geen belemmering vormen voor een rechtvaardige verdeling van geld en goederen.

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het nieuwe systeem

In dit hoofdstuk kijk ik met een kritische blik naar de universele mensenrechten van de VN en voeg ik noties toe in relatie tot de realiteit die zou bestaan als Inkomens- en Capaciteitsafhankelijke Betaling Wereldwijd zou worden ingevoerd.

Opmerking: Deze verklaring is perfect, maar de realiteit is anders. Waar IABW en VABW zouden kunnen bijdragen aan een betere wereld, wordt in de tekst aangegeven.

Preamble

Overwegende dat de erkenning van de inherente waardigheid en van de gelijke en onvervreembare rechten van alle leden van de menselijke familie het fundament vormt van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld,

Overwegende dat veronachtzaming en minachting voor de rechten van de mens hebben geleid tot barbaarse daden die het geweten van de mensheid hebben gekrenkt, en dat de komst van een wereld waarin mensen vrijheid van meningsuiting en geloof en vrijheid van angst en gebrek zullen genieten, is uitgeroepen tot het hoogste streven van het gewone volk,

Overwegende dat het van essentieel belang is, wil de mens niet gedwongen worden in laatste instantie in opstand te komen tegen tirannie en onderdrukking, dat de rechten van de mens worden beschermd door de rechtsstaat,

Overwegende dat het van essentieel belang is de ontwikkeling van vriendschappelijke betrekkingen tussen de naties te bevorderen,

Overwegende dat de volkeren van de Verenigde Naties in het Handvest hun vertrouwen in de fundamentele rechten van de mens, in de waardigheid en de waarde van de menselijke persoon en in de gelijke rechten van mannen en vrouwen hebben bevestigd en vastbesloten zijn de sociale vooruitgang en de verbetering van de levensstandaard in grotere vrijheid te bevorderen,

Overwegende dat de Lid-Staten zich ertoe hebben verbonden om in samenwerking met de Verenigde Naties de universele eerbiediging en naleving van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te bevorderen,

Overwegende dat een gemeenschappelijk begrip van deze rechten en vrijheden van het grootste belang is voor de volledige verwezenlijking van deze belofte,

Daarom verkondigt de Algemene Vergadering DEZE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS als een gemeenschappelijke norm voor alle volkeren en alle naties, met het doel dat elk individu en elk orgaan van de samenleving, deze Verklaring voortdurend in gedachten houdend, door onderwijs en onderwijs zal streven naar het bevorderen van respect voor deze rechten en vrijheden en door progressieve maatregelen, nationaal en internationaal, om de universele en daadwerkelijke erkenning en naleving ervan te verzekeren, zowel onder de volkeren van de lidstaten zelf als onder de volkeren van de gebieden die onder hun jurisdictie vallen.

Artikel 1.

Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren. Zij zijn begiftigd met verstand en geweten en moeten in een geest van broederschap jegens elkaar handelen.

Echte broederschap impliceert delen. Dat is op dit moment niet het geval. Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd kan positieve verandering teweegbrengen.

Artikel 2.

Eenieder heeft recht op alle in deze Verklaring genoemde rechten en vrijheden, zonder onderscheid van welke aard dan ook, zoals ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of sociale afkomst, eigendom, geboorte of andere status. Voorts mag geen onderscheid worden gemaakt op grond van de politieke, juridische of internationale status van het land of gebied waartoe een persoon behoort, ongeacht of het gaat om een onafhankelijkheid, een trust, een niet-zelfbestuur of een andere beperking van de soevereiniteit.

Artikel 3.

Eenieder heeft recht op leven, vrijheid en veiligheid van zijn persoon.

Artikel 4.

Niemand zal in slavernij of dienstbaarheid worden gehouden; Slavernij en slavenhandel zullen in al hun vormen verboden zijn.

Slavernij bestaat. Het bestaat vanwege hebzucht; Er valt veel geld mee te winnen. Wanneer de inkomensafhankelijke uitkering zo zou worden ingevoerd dat de inkomens boven een gemiddeld hoog inkomen veel hoger zouden zijn, zou hun koopkracht nul zijn. Slavenhandel zou dus niet lonen en zou om die reden niet meer bestaan.

Artikel 5.

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan wrede, onmenselijke of ontorende behandelingen of bestraffingen.

Geld en macht gaan vaak hand in hand. Wanneer geld op een correcte manier wordt gebruikt, zou er minder streven naar macht zijn. In een gelijke wereld zou er minder geweld zijn en dus ook minder wreedheid.

Artikel 6.

Iedereen heeft overal recht op erkenning als persoon voor de wet.

Artikel 7.

Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder enige discriminatie recht op gelijke bescherming door de wet. Allen hebben recht op gelijke bescherming tegen elke vorm van discriminatie die in strijd is met deze Verklaring en tegen elke aansporing tot dergelijke discriminatie.

Artikel 8.

Eenieder heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte door de bevoegde nationale rechterlijke instanties voor handelingen welke in strijd zijn met de grondrechten die hem door de grondwet of de wet zijn verleend.

Artikel 9.

Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning.

Artikel 10.

Eenieder heeft in volledige gelijkheid recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht bij de vaststelling van zijn rechten en verplichtingen en bij de vaststelling van de tegen hem ingestelde vervolging.

Artikel 11.

(1) Eenieder tegen wie een vervolging is ingesteld, heeft het recht voor onschuldig te worden gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan in een openbaar proces waarin hij over alle waarborgen beschikt die nodig zijn voor zijn verdediging. (2) Niemand mag schuldig worden geacht aan een strafbaar feit op grond van een handelen of nalaten dat geen strafbaar feit vormde naar nationaal of internationaal recht, op het tijdstip waarop het werd begaan. Evenmin mag een zwaardere straf worden opgelegd dan die welke van toepassing was op het moment dat het strafbare feit werd gepleegd.

Artikel 12.

Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke levenssfeer, familie, woning of correspondentie, noch aan aantasting van zijn eer en goede naam. Eenieder heeft recht op bescherming door de wet tegen dergelijke inmenging of aanslagen.

Artikel 13.

(1) Eenieder heeft recht op vrij verkeer en verblijf binnen de grenzen van elke staat. (2) Eenieder heeft het recht om elk land, met inbegrip van zijn eigen land, te verlaten en naar zijn land terug te keren.

We zien een enorme stroom migranten van het Zuiden naar het Noorden. Dit vanwege ongelijkheid. Dit kan succesvol worden aangepakt door Inkomensafhankelijke Betaling Wereldwijd.

Artikel 14.

(1) Eenieder heeft het recht in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging. (2) Van dit recht kan geen beroep worden gedaan in geval van vervolgingen die daadwerkelijk voortvloeien uit niet-politieke misdrijven of uit handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Artikel 15.

(1) Eenieder heeft recht op een nationaliteit. (2) Niemand mag willekeurig zijn nationaliteit worden ontnomen, noch mag hem het recht worden ontzegd zijn nationaliteit te wijzigen.

Artikel 16.

(1) Mannen en vrouwen van meerderjarige leeftijd hebben, zonder enige beperking op grond van ras, nationaliteit of religie, het recht om te trouwen en een gezin te stichten. Zij hebben recht op gelijke rechten met betrekking tot het huwelijk, tijdens het huwelijk en bij de ontbinding ervan. (2) Het huwelijk mag alleen worden gesloten met de vrije en volledige instemming van de aanstaande echtgenoten. (3) Het gezin is de natuurlijke en fundamentele groepseenheid van de samenleving en heeft recht op bescherming door de samenleving en de staat.

Is het niet goed om zowel gemeenschappen als natuurlijke en fundamentele eenheden van de samenleving op te richten?

Artikel 17.

(1) Eenieder heeft het recht eigendom te bezitten, zowel alleen als in vereniging met anderen.

(2) Niemand mag willekeurig van zijn eigendom worden beroofd.

Is de manier waarop we naar eigendom en geld kijken niet klaar voor verandering?

Artikel 18.

Eenieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst; Dit recht omvat de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid om alleen of in gemeenschap met anderen, zowel in het openbaar als privé, zijn godsdienst of overtuiging tot uitdrukking te brengen door onderricht, praktische toepassing, eredienst en het onderhouden van geboden en voorschriften.

Wat zou één religie voor allen betekenen?

Artikel 19.

Eenieder heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting; Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen en denkbeelden op te sporen, te ontvangen en door te geven, ongeacht welke media dan ook.

Zijn de media niet bijna altijd voorstander van het systeem van een land?

Artikel 20.

(1) Eenieder heeft recht op vrijheid van vreedzame vergadering en vereniging. (2) Niemand kan worden gedwongen lid te zijn van een vereniging.

Artikel 21.

(1) Eenieder heeft het recht deel te nemen aan de regering van zijn land, hetzij rechtstreeks, hetzij door middel van vrij gekozen vertegenwoordigers. (2) Eenieder heeft recht op gelijke toegang tot de openbare dienst in zijn land. (3) De wil van het volk zal de basis zijn van het gezag van de regering; Deze wil zal tot uitdrukking komen in periodieke en eerlijke verkiezingen, die geschieden door middel van algemene en gelijke kiesrecht en die worden gehouden bij geheime stemming of volgens gelijkwaardige vrije stemprocedures.

Artikel 22.

Eenieder heeft als lid van de samenleving recht op sociale zekerheid en heeft recht op de verwezenlijking van de economische, sociale en culturele rechten die

onmisbaar zijn voor zijn waardigheid en de vrije ontwikkeling van zijn persoonlijkheid, door nationale inspanning en internationale samenwerking en in overeenstemming met de organisatie en de middelen van elke staat.

Is niet het geval. Er is een ander systeem nodig, wereldwijd.

Artikel 23.

(1) Eenieder heeft recht op arbeid, op vrije keuze van arbeid, op rechtvaardige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid. (2) Eenieder, zonder enige discriminatie, heeft recht op gelijk loon voor gelijk werk. (3) Eenieder die arbeid verricht, heeft recht op een billijke en gunstige beloning welke hem en zijn gezin een menswaardig bestaan verzekert, zo nodig aangevuld met andere middelen van sociale bescherming. (4) Eenieder heeft het recht om ter bescherming van zijn belangen vakverenigingen op te richten en zich daarbij aan te sluiten.

Het vierde punt is hard nodig...!

Artikel 24.

Eenieder heeft recht op rust en vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd en periodieke vakanties met behoud van loon.

Artikel 25.

(1) Eenieder heeft recht op een levensstandaard die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, met inbegrip van voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en de nodige sociale diensten, alsmede recht op zekerheid in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, overlijden van de hoedanigheid van echtgenoot tot het levensrecht of van enig ander gebrek aan bestaan, ten gevolge van omstandigheden buiten zijn wil.

Dit is helemaal niet het geval, althans, niet wereldwijd.

(2) Moeder en kind hebben recht op bijzondere zorg en bijstand. Alle kinderen, al dan niet binnen het huwelijk geboren, genieten dezelfde sociale bescherming.

Artikel 26.

(1) Iedereen heeft recht op onderwijs. Het onderwijs zal gratis zijn, ten minste in de lagere en de fundamentele fasen. Het basisonderwijs is verplicht. Technisch en beroepsonderwijs wordt algemeen beschikbaar gesteld en hoger onderwijs is voor iedereen gelijkkelijk toegankelijk op basis van verdienste. (2) Het onderwijs moet gericht zijn op de volledige ontplooiing van de menselijke persoonlijkheid en op de versterking van de eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Zij bevordert begrip, verdraagzaamheid en vriendschap tussen alle natiën, rassen of religieuze groeperingen en bevordert de activiteiten van de Verenigde Naties voor de handhaving van de vrede. (3) Ouders hebben vooraf het recht om te kiezen welk soort onderwijs aan hun kinderen wordt gegeven.

Onderwijs is voor veel mensen niet betaalbaar.

Artikel 27.

(1) Eenieder heeft het recht vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven van de gemeenschap, de kunsten te genieten en deel te hebben aan de wetenschappelijke vooruitgang en de voordelen daarvan. (2) Eenieder heeft recht op bescherming van de morele en materiële belangen die voortvloeien uit een wetenschappelijk, literair of artistiek voortbrengsel waarvan hij de auteur is.

Artikel 28.

Eenieder heeft recht op een sociale en internationale orde waarin de in deze Verklaring uiteengezette rechten en vrijheden ten volle kunnen worden gerealiseerd.

Artikel 29.

(1) Een ieder heeft plichten jegens de gemeenschap, waarin alleen de vrije en volledige ontwikkeling van zijn persoonlijkheid mogelijk is. (2) Bij de uitoefening van zijn rechten en vrijheden is eenieder slechts onderworpen aan die beperkingen welke bij de wet zijn vastgesteld, uitsluitend met het doel de erkenning en eerbiediging van de rechten en vrijheden van anderen te verzekeren en te voldoen aan de gerechtvaardigde eisen van de goede zeden, de openbare orde en het algemeen welzijn in een democratische samenleving. (3) Deze rechten en vrijheden mogen in geen geval worden uitgeoefend in strijd met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Artikel 30.

Niets in deze Verklaring mag worden geïnterpreteerd als implicerend voor een Staat, groep of persoon enig recht om deel te nemen aan enige activiteit of om

enige handeling te verrichten die gericht is op de vernietiging van een van de hierin uiteengezette rechten en vrijheden.

Rechten voor dieren, planten en de aarde: er is een Universele Verklaring van de Rechten van Moeder Aarde opgesteld in Cochabamba, Bolivia in 2010, maar het is een ontwerp en nog geen officieel document van de VN.

Een uitgewerkt voorbeeld: Colombia

Colombia is volop bezig met een vredesproces. Het land stond in het verleden bekend als een natie vol geweld, maar wordt nu een oase van rust en idealisme die in de praktijk worden gebracht. De hoofdverantwoordelijken hiervoor zijn de huidige president Gustavo Petro en vice-president Francia Márquez.

-In hun programma schrijven ze over meer rechten en economische mogelijkheden voor vrouwen. Onder andere ontvangen zij nu een basis, minimumloon. Voor een systeem dat ik in dit boek voorstel, is dit zeer positief, aangezien iedereen een inkomen nodig heeft. Door het voorgestelde systeem zouden vrouwen nog meer verworven macht hebben, wat meer economische mogelijkheden en dus vooruitgang betekent. Op deze manier zien we dat het systeem vrouwen (en iedereen die economisch achtergesteld is) helpt.

-Ze schrijven ook over een economie voor het leven. Dit betekent dat we moeten overstappen van een uitbuitende, onproductieve en ongelijke economie naar een economie die het leven mogelijk maakt en die drie voorwaarden garandeert:

- 1) Ontmoediging van het "latifundio"-systeem (grondbezit op grote schaal) en bevordering van vruchtbare, veelzijdige gronden, zodat meer boerenfamilies kunnen produceren (importvervangende productie).
Petro heeft eigenaren van grote stukken land kunnen overtuigen om het te verkopen en aan de boeren in nood te geven. Capaciteitsafhankelijke betaling zou hierbij een ondersteuning zijn.
Meer humane steden met meer groen, meer gelijkheid en minder uitsluiting.
Internet als een recht voor iedereen.
- 2) Krediet: een bank voor iedereen.

Microkredietleningen voor micro-, kleine en middelgrote ondernemingen, zowel in steden als op het platteland. Het geven van werkgelegenheid door deze bedrijven is belangrijk.

Nogmaals, de verkrijgingskracht, gegeven door deze maatregelen, neemt toe door inkomensafhankelijke betaling.

- 3) Kennis voor de productieve transformatie. Vorming en onderzoek ten dienste van de door de staat gefinancierde productieve sector. Universiteiten, ondernemers, ontwikkelingscentra, gemeenschappen en overheidsinstanties zullen kennis leveren om meer en beter te produceren. Een betere vorming en onderzoek worden ook bevorderd door het voorgestelde systeem.

-Verder schrijven ze over veiligheid: 'de verandering is veiligheid'. Ze willen de georganiseerde misdaad ontkrachten door dialoog en gerechtigheid. Ze willen de jeugd uit de handen van criminelen houden. Er is een beter opgeleide en uitgeruste politie nodig.

Vrijheid van meningsuiting, persvrijheid en toegang tot openbare informatie zijn essentieel. Sociaal protest moet mogelijk zijn.

Omdat in het, in dit boek voorgestelde, systeem mensen met meer dan een hoog salaris, enorm meer moeten betalen, zal hun verwervingskracht aanzienlijk afnemen. Criminaliteit zal door deze maatregel niet meer interessant zijn. Op deze manier ondersteunt het systeem maatregelen zoals voorgesteld door de regering-Petro.

-Vervolgens stellen ze een andere vorm van onderwijs voor. Een openbare, gratis opleiding van kwaliteit, vanaf de kindertijd tot aan de universiteit. Hier zal meer publiek geld aan worden besteed. Elke leerling zal vrij zijn om te studeren.

Het betalen naar inkomen is in dit geval ook een steun voor het programma van Petro.

-Gezondheidszorg is het volgende onderwerp. Gezondheidszorg is een grondrecht en wordt gegarandeerd voor de hele bevolking zonder

economische, geografische en culturele grenzen. Het zal financieel toegankelijk zijn.

Het ondersteunen van de gezondheidszorg door IDP zal het geval zijn.

-Verandering voor een fatsoenlijke oude dag. Drie op de vier personen ontvangen geen pensioen. Pensioen is een recht en geen voorrecht. Het pensioen wordt gecorrigeerd op basis van de verhoging van het minimumloon.

Mensen zullen meer met hun pensioen kunnen doen door het IDP-plan.

-De verandering is groen. Colombia is een wereldmacht van het leven. Fracking en gifosaat worden verboden. Zon-, water- en windenergie zullen een impuls geven aan een economie voor het leven. Recycling wordt gestimuleerd.

Zoals hierboven geschreven staat, wordt ook een groene wereld gestimuleerd door het IDP-plan.

Let op: net zo goed als het plan voor Colombia wordt gesteund door het IDP-plan, kunnen veel voorstellen voor verbetering, wereldwijd, worden ondersteund.

Tweede opmerking: Gustavo Petro introduceerde het IDP-systeem in Bogotá als burgemeester van de stad. Dit voor bepaalde zaken, zoals gas, elektra, water en ook gezondheidszorg. De inwoners van de rijkere wijken betalen voor de armere delen. En er is ook sociale woningbouw waar mensen die aan bepaalde voorwaarden voldoen, aan kunnen deelnemen.

Renán Vega Cantor: Colombiaanse econoom, vertegenwoordiger van het Zuiden en inkomensafhankelijke betalingen in de wereld

In zijn boek 'Neoliberale Economisten: Nieuwe Oorlogsmisdadigers' schrijft Renán Vega in hoofdstuk 2, p. 59 over de kwaden van het huidige kapitalisme, namelijk: corruptie, invloed, drugshandel, verduistering, kapitaalvlucht en

belastingontduiking. In dit verband spreekt hij van "een nieuw soort economische en sociale misdaad" die "plundering en ellende veroorzaakt voor de volkeren van de landen in het zuiden van de wereld".

De grote ongelijkheid in de wereld is een feit en het is duidelijk dat dit zijn oorsprong vindt in het kapitalistische systeem en in de koloniale periode. De vraag is hoe dit te corrigeren. Zoals de lezer duidelijk zal zijn, kan "Inkomens- en Capaciteitsafhankelijke Betaling" een geschikte vorm zijn en dit in het belang van zowel de armen als de rijken. Doel van dit plan is (economisch) evenwicht en daarmee Vrede.

Epiloog

Ik gebruik een vergelijking om het belang van inkomensafhankelijke betaling, stemmen voor geluk en ecologie te illustreren: in verre tijden woonden mensen in hutten. Er was geen luxe en als het hard regende, sijpelde het water langs de binnenmuren naar binnen. "Nou, we moeten ermee leven", zeiden de mensen eerst en ze hielden het vol. Maar later zochten ze naar betere woonmogelijkheden en kwamen ze om betere huizen te bouwen. Tegenwoordig zitten we droog in onze huizen en dat zijn we gewend. Dat vraagt niemand zich meer af.

De hedendaagse economie en politiek kunnen worden vergeleken met de hut waar het water in valt. Inkomensafhankelijke Betalingseconomie, Stemmen naar Inkomens politiek en Ecologie zijn te vergelijken met de huidige huizen waar men droog blijft. (Dit gezegd hebbende, realiseer ik me dat veel mensen in de wereld nog steeds in slechte huisvesting wonen. In dit verband kan ik alleen maar mijn wens uitspreken dat zij betere huisvesting en een betere levensstandaard in het algemeen krijgen. Door het hier uitgelegde systeem of op andere manieren.)

Bijlage: enkele gegevens over de huidige situatie in de wereld

Armoede feiten en cijfers

- Volgens de meest recente schattingen leefden in 2023 bijna 700 miljoen mensen over de hele wereld van minder dan \$ 2.15.
- Het aandeel van de werknemers in de wereld dat in extreme armoede leeft, is de afgelopen tien jaar met de helft gedaald: van 14,3 procent in 2010 tot 7,1 procent in 2019. In 2020 steeg het echter voor het eerst in twee decennia na de COVID-19-pandemie.
- Er wordt geprojecteerd dat Het wereldwijde doel om tegen 2030 een einde te maken aan extreme armoede zal niet worden bereikt, met bijna 600 miljoen mensen die nog steeds in extreme armoede leven.
- Een op de zes Kinderen leven in extreme armoede. Tussen 2013 en 2022 is het aantal kinderen dat leeft van minder dan 2,15 dollar per dag gedaald van 383 miljoen naar 333 miljoen, maar de economische impact van COVID-19 leidde tot drie verloren jaren van vooruitgang.
- In 2021 was 53 procent van de wereldbevolking – 4,1 miljard mensen – geen enkele vorm van sociale bescherming genoten.

Enkele gegevens over klimaatverandering:

Wat we weten op basis van de IPCC-rapporten:

- Het is ondubbelzinnig dat menselijke invloed de atmosfeer, de oceaan en het land heeft opgewarmd. Wijdverspreide en snelle veranderingen in de atmosfeer, oceaan, cryosfeer en biosfeer hebben zich voorgedaan.
- De omvang van de recente veranderingen in het klimaatsysteem als geheel – en de huidige toestand van veel aspecten van het klimaatsysteem – zijn ongekend over vele eeuwen tot vele duizenden jaren.
- Ongeveer 3,3 tot 3,6 miljard mensen leven in een context die zeer kwetsbaar is voor klimaatverandering.
- De kwetsbaarheid van ecosystemen en mensen voor klimaatverandering verschilt aanzienlijk tussen en binnen regio's.
- Als de opwarming van de aarde in de komende decennia of later tijdelijk meer dan 1,5 °C bedraagt, zullen veel menselijke en natuurlijke systemen met extra ernstige risico's worden geconfronteerd in vergelijking met een opwarming onder de 1,5 °C.

Enkele gegevens over voedsel:

De COVID-19-pandemie, conflicten en weerschokken hebben geleid tot een toename van het aantal mensen dat honger lijdt. Volgens de 2023-editie van het rapport State of Food Security and Nutrition in the World leden in 2022 tussen de 691 en 783 miljoen mensen honger, wat neerkomt op een stijging van 122 miljoen mensen ten opzichte van 2019.

Afgezien van honger, benadrukt het rapport ook dat 2.4 miljard mensen matige of ernstige voedselonzeekerheid ervoeren en 900 miljoen mensen te maken hadden met ernstige

voedselonzekeerheid. Meer dan 3,1 miljard mensen konden zich geen gezond dieet veroorloven. Veel kinderen onder de vijf jaar lijden aan ondervoeding. Exclusieve borstvoeding is verbeterd, maar er zijn meer inspanningen nodig om de doelstellingen voor ondervoeding tegen 2030 te halen.

- De wereldwijde honger bleef relatief onveranderd van 2021 tot 2022, maar ligt nog steeds ver boven het niveau van vóór de COVID-19-pandemie, en treft ongeveer 9.2 procent van de wereldbevolking in 2022, vergeleken met 7.9 procent in 2019.
- Naar verwachting zullen tegen 2030 bijna 600 miljoen mensen chronisch ondervoed zijn. De pandemie en de oorlog in Oekraïne hebben ertoe geleid dat 119 miljoen meer mensen ondervoed zijn dan wanneer geen van beide was gebeurd
- Een derde van de volwassenen op het platteland ervoer in 2022 matige of ernstige voedselonzekeerheid, vergeleken met 28.8% in peri-urbane en 26% in stedelijke gebieden.
- De wereldwijde genderkloof in voedselonzekeerheid is tussen 2021 en 2022 gedaald van 3,8 naar 2,4 procentpunten.
- Uitdagingen op het gebied van verstedelijking zijn onder meer de beschikbaarheid van ongezond fastfood, gebrek aan verse producten, uitsluiting van kleine boeren en verlies van natuurlijk kapitaal als gevolg van stadsuitbreiding.
- In de 11 onderzochte Afrikaanse landen is de consumptie van bewerkte voedingsmiddelen hoger in stedelijke gebieden, maar nog steeds wijdverbreid in peri-urbane en landelijke gebieden.

Enkele gegevens over gezondheid:

- De uitbreiding van de toegang tot essentiële gezondheidsdiensten is vertraagd in vergelijking met de winst van vóór 2015, en er is geen significante vooruitgang geboekt bij het verminderen van financiële problemen als gevolg van de kosten van de gezondheidszorg.
- Er zijn nog steeds ongelijkheden, waarbij kansarme bevolkingsgroepen minder toegang hebben tot gezondheidszorg en aanverwante diensten, maar meer worden blootgesteld aan gezondheidsrisico's en hogere niveaus van daarmee gepaard gaande sterfte.
- Mensen die in een omgeving met minder middelen wonen, hebben nog steeds minder toegang tot een breed scala aan diensten, van de hulp van geschoold gezondheidspersoneel tijdens de bevalling tot schone kookbrandstoffen en technologie.
- Ongelijkheden belemmeren de vooruitgang bij het reageren op wereldwijde crises, zoals is gebleken tijdens de COVID-19-pandemie.
- De immunisatie dekking, die voorheen toenam tegen ziekten zoals mazelen, humaan papillomavirus (HPV), difterie, tetanus en kinkhoest, daalde na de coronavirusepidemie.
- Evenzo is de eerder dalende trend in de incidentie van malaria en tuberculose omgekeerd. Daarnaast worden er minder mensen behandeld voor verwaarloosde tropische ziekten (NTD's).
- De pandemie van het coronavirus heeft ongelijkheden in de toegang tot COVID-19-vaccins aan het licht gebracht, waarbij bevolkingsgroepen in lage- en middeninkomenslanden en landen met een lager opleidingsniveau minder kans hebben om het vaccin te hebben gekregen.

- Niet-overdraagbare ziekten veroorzaken jaarlijks bijna driekwart van alle sterfgevallen, en als deze trend zich voortzet, wordt geschat dat NCD-gerelateerde sterfgevallen tegen de 100ste verjaardag van de WHO in 2048 ongeveer 86% van alle sterfgevallen wereldwijd zullen uitmaken.
- De Verenigde Naties voorspellen dat het wereldwijde jaarlijkse aantal sterfgevallen tegen 2048 bijna 90 miljoen zal bedragen, en 77 miljoen van deze sterfgevallen zullen worden veroorzaakt door NCD's. Dit betekent een stijging van bijna 90% in absolute aantallen ten opzichte van 2019.

Enkele gegevens over migratie:

Volgens de laatste Ramingen opgesteld door de Population Division, bedroeg in 2020 het aantal internationale migranten wereldwijd – mensen die in een ander land dan hun geboorteland wonen – 281 miljoen. Vrouwelijke migranten vormden 48 procent van de internationale migranten. Bijna drie op de vier internationale migranten waren tussen de 20 en 64 jaar oud, terwijl 41 miljoen internationale migranten jonger waren dan 20 jaar. De meeste internationale migranten wonen in Azië en Europa (elk 31%), gevolgd door Noord-Amerika (21%), Afrika (9%), Latijns-Amerika en het Caribisch gebied (5%) en Oceanië (3%).

Het Global Migration Data Analysis Centre van IOM host het Global Migration Data Portal, dat toegang biedt tot tijdige, uitgebreide en betrouwbare migratiegegevens, waarbij informatie uit verschillende bronnen wordt samengebracht. Het portaal is bedoeld om beleidsmakers, de media en het grote publiek te helpen bij het navigeren door het complexe landschap van migratiegegevens.

Op basis van de IOM's Project Vermiste Migranten, zijn dat er sinds 2014 61.867 Geregistreerde sterfgevallen van migranten wereldwijd. De dodelijkste migratieroute is de centrale Middellandse Zee, waar ten minste 22.871 mensen om het leven zijn gekomen. Aan de andere kant is 's werelds dodelijkste migratieroute over land de Grens tussen de VS en Mexico.

Enkele gegevens over de bevolking:

De wereldbevolking is meer dan drie keer groter dan in het midden van de twintigste eeuw. De wereldbevolking bereikte medio november 2022 8,0 miljard mensen, tegen naar schatting 2,5 miljard mensen in 1950, 1 miljard mensen sinds 2010 en 2 miljard sinds 1998. De wereldbevolking zal naar verwachting de komende 30 jaar met bijna 2 miljard personen toenemen, van de huidige 8 miljard tot 9,7 miljard in 2050 en zou halverwege de jaren 2080 een piek kunnen bereiken van bijna 10,4 miljard.

Deze dramatische groei is grotendeels te danken aan het toenemende aantal mensen dat de reproductieve leeftijd bereikt, de geleidelijke toename van de menselijke levensduur, de toenemende verstedelijking en de versnellende migratie. Deze groei is gepaard gegaan met grote veranderingen in het vruchtbaarheidscijfer. Deze trends zullen verstrekkende gevolgen hebben voor de komende generaties.

Dag van Acht miljard

Op 15 november 2022 bereikte de wereldbevolking 8 miljard mensen, een mijlpaal in de menselijke ontwikkeling. Terwijl het de wereldbevolking 12 jaar kostte om te groeien van 7 naar 8 miljard, zal het ongeveer 15 jaar duren - tot 2037 - voordat het 9 miljard bereikt, een teken dat het totale groeitempo van de wereldbevolking vertraagt. Toch blijft de vruchtbaarheid in sommige landen hoog. Landen met de hoogste vruchtbaarheidsniveaus zijn meestal de landen met het laagste inkomen per hoofd van de bevolking. De groei van de wereldbevolking is daarom in de loop van de tijd steeds meer geconcentreerd geraakt in de armste landen ter wereld, waarvan de meeste in Afrika bezuiden de Sahara liggen.

De wereldbevolking zal naar verwachting 8,5 miljard bedragen in 2030 en verder toenemen tot 9,7 miljard in 2050 en 10,4 miljard in 2100. Zoals bij elk type projectie, is er een zekere mate van onzekerheid rond deze laatste bevolkingsprognoses. Deze cijfers zijn gebaseerd op de variant van de gemiddelde projectie, die uitgaat van een daling van de vruchtbaarheid in landen waar nog steeds grote gezinnen voorkomen, evenals een lichte toename van de vruchtbaarheid in verschillende landen met gemiddeld minder dan twee kinderen per vrouw. Verwacht wordt dat ook de overlevingskansen in alle landen zullen verbeteren.

Enkele gegevens over vluchtelingen:

Er waren 89,3 miljoen mensen Gedwongen ontheemd wereldwijd eind 2021. Onder hen bevonden zich 27,1 miljoen vluchtelingen, waarvan de helft jonger was dan 18 jaar (21,3 miljoen vluchtelingen onder de 18 jaar). UNHCR mandaat van de EU, en 5,8 miljoen Palestijnse vluchtelingen in het kader van UNRWA van het mandaat). Er waren ook 53,2 miljoen intern ontheemden, 4,6 miljoen asielzoekers en 4,4 miljoen Venezolanen die in het buitenland ontheemd waren. Er zijn ook miljoenen staatlozen, aan wie de nationaliteit is ontzegd en de toegang tot basisrechten zoals onderwijs, gezondheidszorg, werkgelegenheid en bewegingsvrijheid.

De vooruitzichten voor vluchtelingen nemen af als het gaat om de hoop op een snel einde aan hun benarde situatie. In de jaren negentig konden jaarlijks gemiddeld 1,5 miljoen vluchtelingen naar huis terugkeren. In de afgelopen tien jaar is dat aantal gedaald tot ongeveer 385.000, wat betekent dat de groei van de verplaatsing vandaag de dag veel groter is dan de oplossingen.

Naast vervolging en conflicten kunnen natuurrampen (soms als gevolg van klimaatverandering) in de 21e eeuw mensen ook dwingen hun toevlucht te zoeken in andere landen. Dergelijke rampen – overstromingen, aardbevingen, orkanen, modderstromen – nemen in frequentie en intensiteit toe. Hoewel het grootste deel van de ontheemding die door deze gebeurtenissen wordt veroorzaakt, intern is, kunnen ze er ook toe leiden dat mensen grenzen overschrijden. Geen van de bestaande instrumenten van het internationale en regionale vluchtelingenrecht richt zich echter specifiek op de benarde situatie van deze mensen.

Ontheemding veroorzaakt door de langzaam optredende effecten van klimaatverandering is ook grotendeels intern. Maar door de versnelling van droogte, woestijnvorming, verzilting van grondwater

en bodem, en stijgende zeespiegels, kan ook klimaatverandering bijdragen aan de ontheemding van mensen over internationale grenzen heen.

Ook andere door de mens veroorzaakte calamiteiten, zoals ernstige sociaaleconomische achterstand, kunnen ertoe leiden dat mensen over de grens vluchten. Hoewel sommigen misschien aan vervolging ontsnappen, vertrekken de meesten omdat ze geen zinvolle optie hebben om te blijven. Het gebrek aan voedsel, water, onderwijs, gezondheidszorg en bestaansmiddelen zou normaal gesproken en op zichzelf geen aanspraak maken op een vluchtelingenclaim onder het Verdrag van 1951. Toch kunnen sommige van deze mensen een vorm van bescherming nodig hebben.

Al deze omstandigheden - conflicten, natuurrampen en klimaatverandering - stellen de internationale humanitaire gemeenschap voor enorme uitdagingen.

Enkele gegevens over water:

- 2,2 miljard mensen hebben geen toegang tot veilig beheerde drinkwaterdiensten. (WHO/UNICEF 2019)
- Bijna 2 miljard mensen zijn afhankelijk van zorgfaciliteiten zonder basiswatervoorzieningen (WHO/UNICEF 2020)
- Meer dan de helft van de wereldbevolking, of 4,2 miljard mensen, heeft geen veilig beheerde sanitaire voorzieningen. (WHO/UNICEF 2019)
- Elk jaar sterven 297.000 kinderen onder de vijf jaar aan diarree als gevolg van slechte sanitaire voorzieningen, slechte hygiëne of onveilig drinkwater. (WHO/UNICEF 2019)
- 2 miljard mensen wonen in landen met hoge waterstress. (VN 2019)
- 90 procent van de natuurrampen is weergeerelateerd, waaronder overstromingen en droogtes. (UNISDR)
- 80 procent van het afvalwater stroomt terug in het ecosysteem zonder te worden behandeld of hergebruikt. (UNESCO, 2017)
- Ongeveer tweederde van de grensoverschrijdende rivieren in de wereld heeft geen kader voor coöperatief beheer. (SIWI)
- Landbouw is verantwoordelijk voor 70 procent van de wereldwijde wateronttrekking. (FAO)

Biografie

Hans van de Sande wordt in 1963 geboren in Mwanza, Tanzania. Hij deed Spaanse en Latijns-Amerika Studies en een jaar Antropologie. Hij spreekt zeven talen en heeft veel gereisd. Landen die hij bezocht zijn: Tanzania, Kenia, Zuid-Afrika, India, Nepal, Turkije, de VS, Mexico, Guatemala, Peru, Bolivia, Argentinië, Uruguay, Ecuador, Colombia en vele Europese landen.

Bibliografie

Braungart en Mc Donough, 'Cradle to cradle'

Friedman, Milton Kapitalisme en vrijheid

Keynes, John Maynard De algemene theorie van werkgelegenheid, rente en geld

Knoope, Marinus De spiraal van de schepping

Marx, Karl De hoofdstad

Piketty, Thomas Hoofdstad

Smith, Adam De rijkdom van naties

Tinbergen, Jan Een leefbare aarde

Vega Cantor, Renán De neoliberale economen: nieuwe oorlogsmisdadigers

J.L.M.. van de Sande

Master in Spaanse en Latijns-Amerikaanse taal, cultuur en literatuur